

Τριπτόηεμος

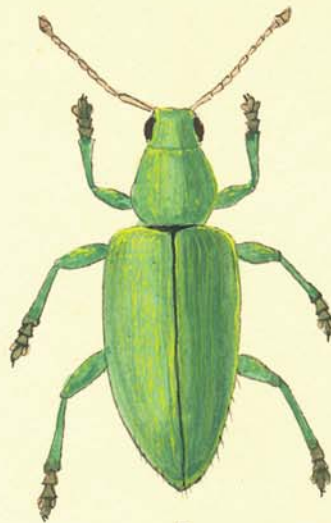
ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Peritelus senex

I
Φ.Η.

Polydrosus sericeus

I
Φ.Η.

Phyllobius oblongus

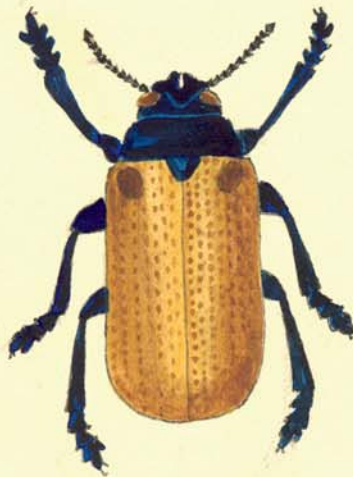
I
Φ.Η.

Peritelus griseus

I
Φ.Η.

Coptocephala rubicunda

I
Φ.Η.

Otiorynchus ovatus

I
Φ.Η.

Καίτη

1 Από τον Πρύτανη

2 Περί της "ανάπλησης" της περιοχής του Βοτανικού

3 Η πράσινη αγροτική οικονομία δεν είναι ουτοπία

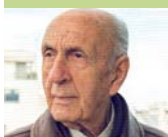
6 MICHEL SIMIGNON:
Ελλάδα, μια όχι εντελώς βαλκανική χώρα

10 Οι κυκλοδεξτρίνες και τα προϊόντα εγκλεισμού

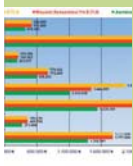
13 Το Κέντρο "Ανθοφόρος"

14 Αποχαιρετισμοί

18 Βιβλιοπαρουσίαση

20 Τεκμηρίωση

21 Νέα του Πανεπιστημίου

Εκδότης: ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Ιερά Οδός 75, Τ.Κ. 11855, Αθήνα

Διευθυντής: Γεώργιος Ζέρβας
Καθηγητής Γ.Π.Α.

Συντακτική Επιτροπή:

Άνα Κούρτη
Επίκουρη Καθηγήτρια Γ.Π.Α.
Λεωνίδας Λουλιούδης
Αναπληρωτής Καθηγητής Γ.Π.Α.
Δημήτρης Μεντζαφός
Ομότιμος Καθηγητής Γ.Π.Α.
Δημήτρης Παναγιωτόπουλος
Ιστορικός,
Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Γ.Π.Α.

Γραμματεία Επιτροπής:

Ορέστης Καίρης
ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού
Τμήμα Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων Γ.Π.Α.

Σχεδιασμός:

Άνα Κούρτη
Δημήτρης Παναγιωτόπουλος
Ελένη Καρακατσάνη

Επιμέλεια εκτύπωσης:

Εκδόσεις Νηρέας - Βασίλης Κατούφας

Διαδικτυακός τόπος Τριπτόλεμου: www.aua.gr

Επιστολές στον Τριπτόλεμο

μπορείτε να στέλνετε στη διεύθυνση:
Ιερά Οδός 75, 11855, Βοτανικός

Ο «Τριπτόλεμος» είναι περιοδικό έκφρασης γνώμης της ακαδημαϊκής κοινότητας του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών σε θέματα επιστήμης, παιδείας και πολιτισμού τα οποία, κατά την κρίση της Συντακτικής Επιτροπής, ενδιαφέρουν την κοινή γνώμη. Συνεπώς, ως προς την επιστημονική εγκυρότητα των δημοσιευόμενων κειμένων, την κύρια ευθύνη έχουν οι συγγραφείς τους.

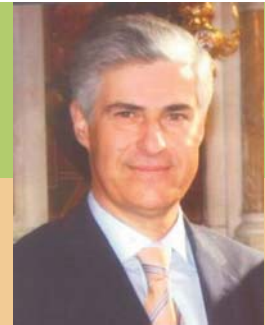
Εκδίδεται σε 2.500 αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν.

Σε περιπτώσεις αναδημοσίευσης παρακαλούμε να αναφέρεται ως πηγή η περιοδική έκδοση του Γ.Π.Α. «Τριπτόλεμος»

Το περιοδικό τυπώνεται σε ανακυκλώσιμο και μη χλωριωμένο χαρτί, ακίνδυνο για το περιβάλλον

Τα έργα του εξωφύλλου και του οπισθόφυλλου προέρχονται από την ενότητα «Ζωικοί και φυτικοί εχθροί των καλλιεργειών» της συλλογής του Εμμ. Βάθη, που ανήκει στο Μουσείο του Γ.Π.Α.

Χωρίς να γίνεται εσκεμμένη προσπάθεια "ωραιοποίησης" της υφιστάμενης κατάστασης με τη δεδομένη υποχρηματοδότηση των λειτουργικών δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού και την περιορισμένη αυτοδιοίκηση των Α.Ε.Ι., με τις δυσκολίες εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του νέου νόμου 3549/07 κ.α., αλλά και χωρίς να ακολουθούμε το παράδειγμα της απαισιοδοξίας και συνεχούς καταστροφολογίας των Μ.Μ.Ε., θα επισημαίναμε τη μαζικότερη, σε σχέση με το παρελθόν, επιστροφή των φοιτητών μας στα αμφιθέατρα και την κανονική, επί 13 εβδομάδες, διεξαγωγή κάθε εξαμήνου.

Οι δυσκολίες, από την πρώτη εφαρμογή του νόμου για τη διανομή των συγγραμμάτων, ξεπεράστηκαν και μοιράστηκαν πολύ αποτελεσματικότερα, το βέβαιον με απλοποίηση της γραφειοκρατικής διαδικασίας. Αυτό συνέβαλε καθοριστικά η χρήση του προσωπικού κωδικού με τον οποίο εκτός των άλλων κάθε φοιτητής έχει πρόσβαση στην προσωπική του βαθμολογία και σε κάθε πληροφορία που τον αφορά.

Ένα άλλο σημαντικό βήμα που έγινε, έστω με καθυστέρηση και δυσκολίες, ήταν η προώθηση της λεγόμενης εσωτερικής Αξιολόγησης. Τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα οδηγούν σε πολύ σημαντικά συμπεράσματα για πολλά εκπαιδευτικά θέματα, τα οποία θα μας δοθεί η ευκαιρία στο άμεσο μέλλον να συζητήσουμε δημοσίως στο Ίδρυμά μας.

Είναι, επίσης, βέβαιο ότι αν και το θέμα του Εσωτερικού Κανονισμού δεν είχε αντιμετωπιστεί με αρνητική διάθεση από ορισμένες πλευρές θα μπορούσαμε να είχαμε ολοκληρώσει τη συζήτησή του στη Σύγκλητο, δεδομένου ότι οι δύο ομάδες εργασίας που ασχολήθηκαν με την επεξεργασία και προετοιμασία των επί μέρους κειμένων (προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών) έχουν κάνει θαυμάσια δουλειά. Νομίζω ότι είναι καιρός να συζητήσουμε στη Σύγκλητο αυτά τα κείμενα εργασίας, επικαιροποιημένα και προσαρμοσμένα στις ανάγκες του Πανεπιστημίου μας. Αν αυτό γίνει, θα αποκτήσουμε δικό μας Κανονισμό και δεν θα είμαστε υποχρεωμένοι όπως τώρα να ακολουθούμε τον Εσωτερικό Κανονισμό του ΥΠΕΠΘ.

Τέλος, αυτό που παραμένει ακόμα ως καθολικό αίτημα της Πανεπιστημιακής μας Κοινότητας είναι η αλληλαγία και βελτίωση του Προγράμματος Σπουδών των Τμημάτων και η προσαρμογή του στα νέα δεδομένα, με μείωση του αριθμού των μαθημάτων και των ωρών διδασκαλίας. Είναι ένα θέμα πολύ σοβαρό που πρέπει επειγόντως να συζητηθεί και να ολοκληρωθεί γιατί συνδέεται άμεσα με τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων μας. Στο Συμβούλιο Ανωτάτης Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΣΑΠΕ) το τελευταίο διάστημα έχουν συζητηθεί και αποφασιστεί τα επαγγελματικά δικαιώματα πολλών Τμημάτων Α.Ε.Ι. Η αποδοχή και κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων στηρίζεται, ως γνωστόν, κατά κύριο λόγο στο Πρόγραμμα Σπουδών. Επομένως, πρέπει να προηγηθεί η αναθεώρηση του Προγράμματος Σπουδών και στη συνέχεια, σε συνεργασία με το ΓΕΩΤΕΕ, να προχωρήσουμε στη σύνταξη και κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των Τμημάτων του Γ.Π.Α. τα οποία, προφανώς, θα διαφοροποιούνται κατά Τμήμα. Η σημασία αυτής της διαδικασίας είναι αυτονόητη για όλους τους αποφοίτους μας και εμμέσως για το Ίδρυμά μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΒΑΣ
ΠΡΥΤΑΝΗΣ

Οδεύοντας προς το τέλος του ακαδημαϊκού έτους ένας απολογισμός των δραστηριοτήτων και της εν γένει λειτουργίας του Πανεπιστημίου μας δεν είναι περιττός. Αν εξαιρέσουμε τα δύσκολα και δραματικά γεγονότα του Δεκεμβρίου που επηρέασαν για ένα διάστημα και τη λειτουργία όλων των Α.Ε.Ι., η παρελθούσα χρονιά, όπως θα αναλυθεί συνοπτικά παρακάτω, υπήρξε μάλλον αποδοτική για το Ίδρυμά μας.

Περί της “ανάπλησης” της περιοχής του Βοτανικού

Οι εικόνες που παρατίθενται από τη σειρά κόμικς Αστεριξ ο Γαλάτης, που φέρει τον εύστοχο τίτλο «Η Κατοικία των Θεών», προκαλούν εύλογους συνειρμούς και παραλληλισμούς με όσα διαδραματίζονται τους τελευταίους μήνες στον πανεπιστημιακό μας περίγυρο. Η πολύπαθη περιοχή του Ελαιώνα, αφού υπέστη την πίεση της άναρχης μεταπολεμικής αστικής οικιστικής ανάπτυξης, ήρθε φαίνεται η ώρα να βιώσει και την εμπειρία της «βωβοϊκής» ανάπλησης με όρους ποδοσφαιρικής και επιχειρηματικής ιδιότητας.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τις κρίσιμες και σύνθετες πτυχές του προβλήματος, στο οποίο θα επανέλθουμε από τις στήλες του περιοδικού με ένα επίκαιρο αφιέρωμα, αξίζει ίσως να θυμηθούμε πόσο ιερός ήταν κάποτε ο χώρος αυτός και πηγή έμπνευσης για ποιητές, φιλοσόφους και δραματουργούς, που προτιμούσαν ένα περίπατο μετά συζητήσεως στην ανοιχτή φύση από την οχλαγωγία των πολυχώρων και των γηπέδων. Παραθέτουμε το παρακάτω απόσπασμα (το πρώτο στάσιμο) από τον Οιδίποδα επί Κολωνών του Σοφοκλή, που αποτελεί έναν ύμνο στον τόπο που κάποτε υπήρξε, όσο και αν αυτό μας ξενίζει, «το ωραιότερο μέρος της γης»

Σέ χώρα ἤλθες, ξένε,
μ' ἔμορφα ἄλογα, στό ωραιότερο
μέρος τῆς γῆς, στόν Κολωνό, μέ τό λευκό
τοῦ χῶμα,
ὅπου μελωδικά τό ἀηδόνι κελαηδεῖ,
φωλιάζοντας σέ καταπράσινες βαθιές
κοιλάδες, κρυμμένο στόν σκουρόχρωμο
κισσό,
στο ἄβατο ἄλσος τοῦ θεοῦ,
πολύκαρπο, ἀπό τόν ἥλιο ἀπρόσβλητο
κι ἀπ' τόν ἀγέρα κάθε καταιγίδας.
Ἐδῶ περιδιαβάζει
ὁ βακχικός Διόνυσος καί γύρω του
οἱ Νύμφες πού τόν τρέφουν.
Ἐπίσθινος ἐδῶ ἕνας βλαστός,
τέτοιος δέν ἄκουσα ποτέ
νά βλάστησε ἢ στής Ἀσίας τό χῶμα
ἢ στό μεγάλο δωρικό νησί
τοῦ Πέλοπα, βλαστός αὐτόφυος,
ἀχειροποίητος, φόβητρο σῶν ἐχθρῶν
τά βέλη, εὐδοκιμεῖ καί θάλλει
σ' αὐτή τή χώρα πῖο πολύ:
ἡ ἐλιά μέ τό γλαυκό της φύλλωμα,
ἡ παιδοτρόφος, κι αὐτή κανεῖς,
νέος ἢ γέρος, δέν μπορεῖ
νά τή χαλάσει, νά τήν ξεριζώσει,
γιατί τήν προστατεύει
μέ τ' ἄγρυπνό του μάτι
ὁ Μόριος Δίας κι ἡ γλαυκῶπις
Ἀθηνᾶ.

Σοφοκλή «Οιδίπους επί Κολωνῶ»
(μτφ. Δ. Ν. ΜΑΡΩΝΙΤΗΣ, εκδ. ΜΙΕΤ)

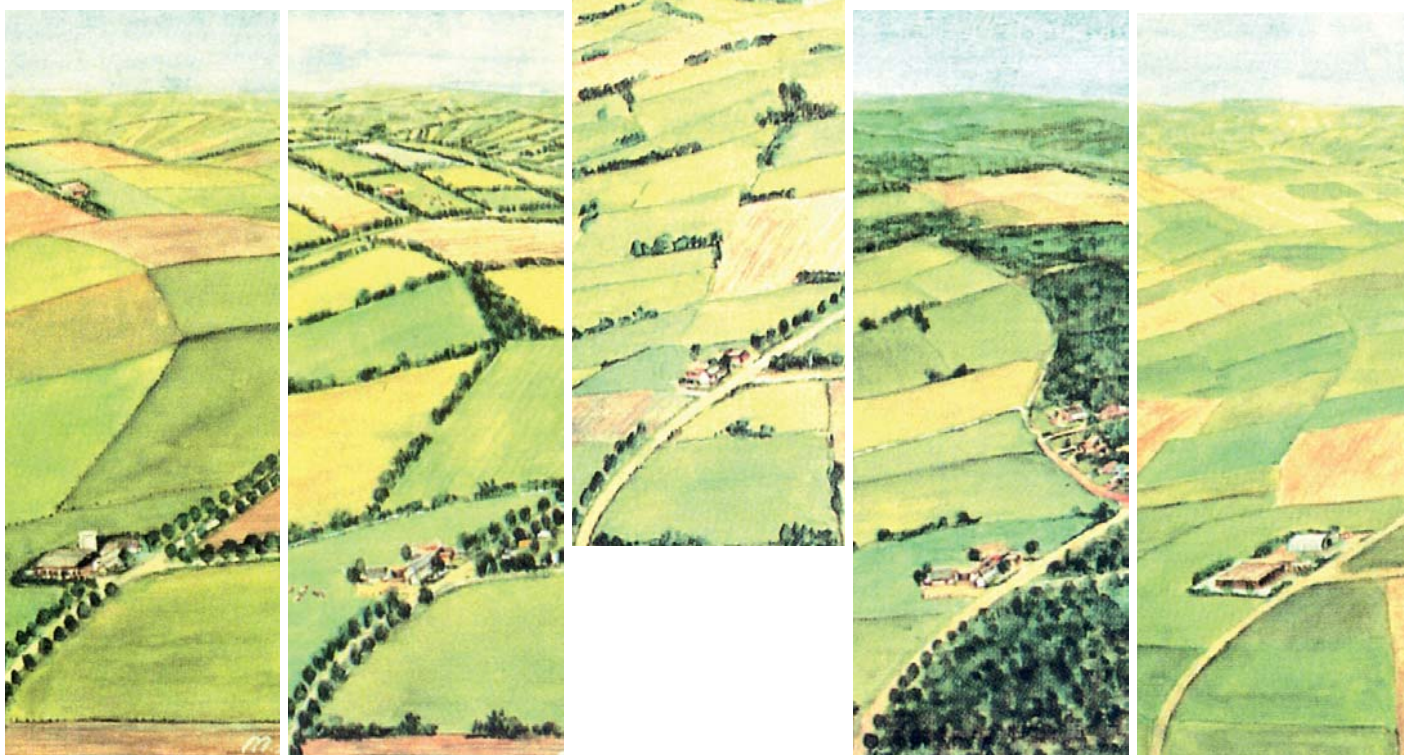
Και για την αντιγραφή:
Δημήτρης Παναγιωτόπουλος

Η ΠΡΑΣΙΝΗ αγροτική οικονομία

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΟΠΙΑ

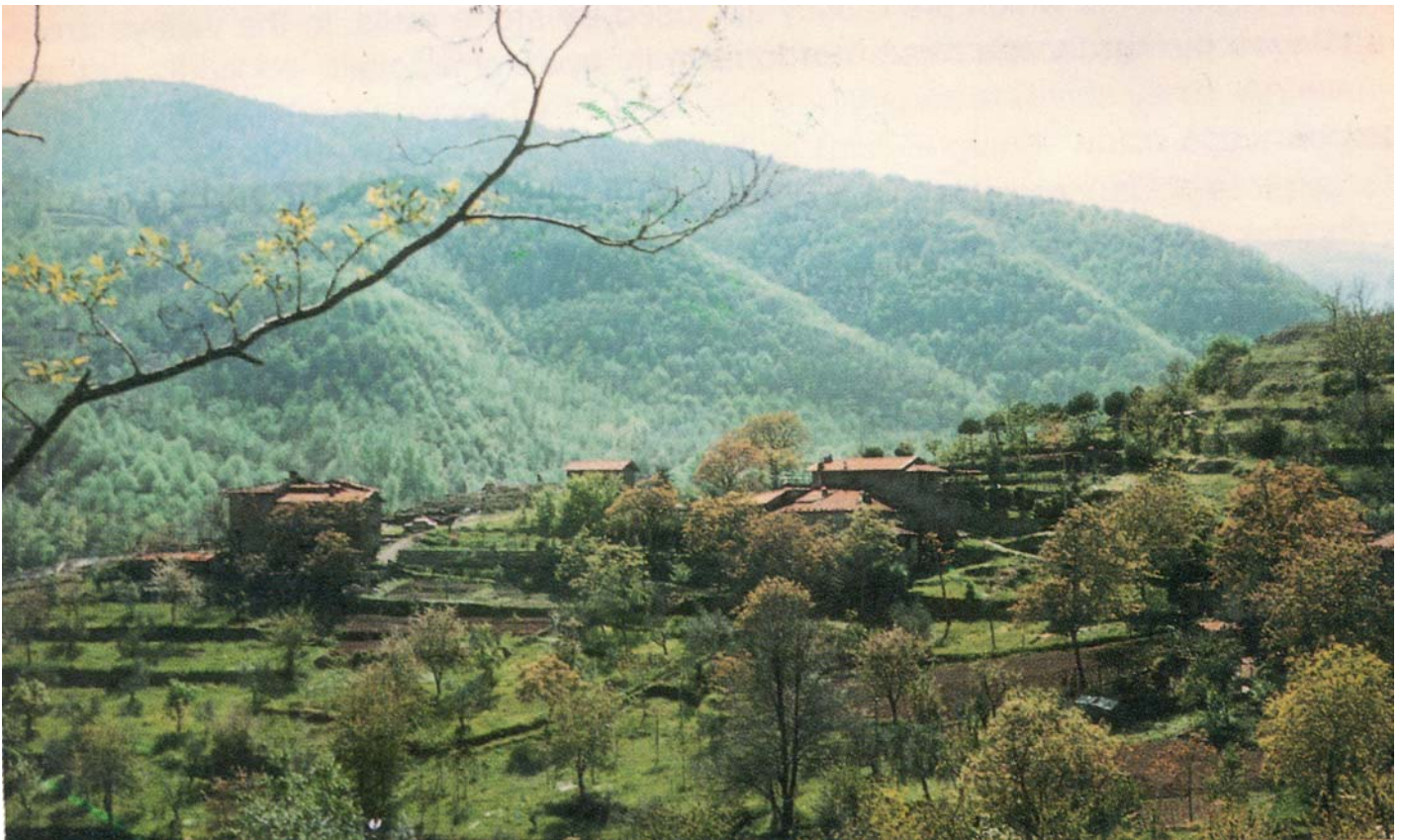
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΟΥΛΟΥΔΗΣ
ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΤΜ. ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, Γ.Π.Α.

Επειδή, για λόγους ιστορικούς, προέκυψε η αγροτική και, δευτερευόντως, η περιβαλλοντική να είναι οι πλέον οργανωμένες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις πρώτες δεκαετίες της ίδρυσής της, η πράσινη αγροτική οικονομία δεν βρίσκεται στη σφαίρα της ουτοπίας, αλλά της εν εξελίξει πραγματικότητας. Ειδικότερα μετά τις Συνθήκες του Μάαστριχτ και του Άμστερνταμ, στη δεκαετία του 1990, οι θεσμικές καινοτομίες που ακολούθησαν τη ρηξικέλευστη αρχή της «ενσωμάτωσης» περιβαλλοντικών μέτρων σε κάθε μεταρρύθμιση της αγροτικής πολι-

τικής, επέτρεψαν τη σχετικά ομαλή μετάβαση προς ένα γεωργικό πρότυπο αφενός, προσανατολισμένο στη αγορά αφετέρου συμβατό με το περιβάλλον.

Η Ελληνική γεωργία παρακολούθησε με καθυστέρηση αυτή την πορεία της ευρωπαϊκής αναπροσαρμογής. Έχασε σχεδόν την πρώτη δεκαετία της λεγόμενης αγροπεριβαλλοντικής πολιτικής, επικεντρωμένη με δυσκολία στη μείωση της νιτρορύπανσης από τη βαμβακοκαλλιέργεια στη Θεσσαλία και στην ανάπτυξη της βιολογικής γεωργίας, κυρίως στην ελαιοκαλλιέργεια. Το όφελος

ήταν ότι αποκτήθηκε η σχετική διοικητική και τεχνική εμπειρία. Στην τρέχουσα δεκαετία, με την πλήρη εφαρμογή της Ενιαίας Αποδεδειγμένης Ενίσχυσης και ορατή την «απειλή» της επανεθνικοποίησης της ΚΑΠ, η αγορά, με την ευρύτερη έννοια των μετα-υλιστικών αναγκών της κοινωνίας των καταναλωτών αλλά και οικολογικά ευαίσθητων πολιτών, προσδιορίζει την αναδιάρθρωση της αγροτικής οικονομίας.

Πυρήνας της νέας στρατηγικής οφείλει να είναι η οικολογική διαχείριση των πόρων και η ανάπτυξη συναφών υπηρεσιών διατροφής, αναψυχής, εκπαίδευσης κ.λπ. σε μια πολυτομεακή (γεωργία, βιομηχανία, τουρισμός, εκπαίδευση) οικονομία της υπαίθρου. Στην Ελλάδα, τα συγκριτικά πλεονεκτήματα ενός εξ αυτών των τομέων, δηλαδή της γεωργίας, δεν είναι καθόλου αμελητέα. Αναπτυξιακός άξονας θα πρέπει να είναι η τρίτη γενιά μέτρων της ευρωπαϊκής αγροπεριβαλλοντικής πολιτικής και κλειδιά του η βιωσιμότητα της γεωργικής δραστηριότητας και η ανάδειξη του αγροτικού τοπίου ως πεδίου ενσωμάτωσης αγροτικής και περιβαλλοντικής πολιτικής.

Πιο συγκεκριμένα, αποτελεί προτεραιότητα η ολοκληρωμένη διαχείριση των υδατικών πόρων, μέσω της εφαρμογής της Οδηγίας πλαίσιο για το νερό, ήδη νόμος του Ελληνικού κράτους από το 2003, εισάγοντας, μεταξύ άλλων καινοτομιών, πολιτικές τιμολόγησης του νερού για την ανάκτηση του κόστους χρήσης του. Εξίσου επείγουσα η προστασία της γεωργικής γης, η οποία απειλείται από δύο παράγοντες: (α) την επέκταση άλλων χρήσεων, όπως η οικιστική, η βιομηχανική, η τουριστική κ.ά. και (β) την ερημοποίηση. Η αντιμετώπιση της πρώτης απειλής απαιτεί την εισέτι αναποτελεσματική θεσμική προστασία της γεωργικής γης, από ένα ρεαλιστικό και αποτελεσματικό εθνικό

χωροταξικό σχεδιασμό. Η ερημοποίηση απειλεί τα δύο τρίτα των εδαφών της χώρας και δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί παρά με την από-εντατικοποίηση της γεωργίας, την εφαρμογή καλών γεωργικών πρακτικών, την εξοικονόμηση ύδατος, την πρόληψη πυρκαγιών κ.λπ. Η βιοτεχνολογική επανάσταση του αιώνα μας, μπορεί να συνεχίσει και να επιταχύνει τα επιτεύγματα της παραδοσιακής γενετικής βελτίωσης, ειδικότερα μέσω της γενετικής μηχανικής για ενδογονιδιακές τροποποιήσεις με στόχο, μεταξύ άλλων, την προσαρμογή των παραγωγικών ειδών σε ένα επιδεινούμενο κλιματικό περιβάλλον. Τέλος, η προοπτική της παραγωγής βιοκαυσίμων δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί από συγκυριακές και πρόχειρες οικονομικές και, κυρίως περιβαλλοντικές αξιολογήσεις της χρήσης τους. Οι έρευνες στην Ελλάδα για τα λεγόμενα «βιοκαύσιμα δεύτερης γενιάς», προερχόμενα από το γλυκό και ινώδες σόργο, την αγριοαγκινάρα κ.ά. έχουν δώσει ελπιδοφόρα αποτελέσματα, ιδιαίτερα ως προς το ενδεχόμενο αξιοποίησης ορισμένων ή εγκαταλειπόμενων γαιών λόγω της νέας ΚΑΠ (π.χ. καπνοπαραγωγή). Εξάλλου, η στερεή βιομάζα από τα παραπάνω είδη, για θέρμανση ή και ηλεκτρισμό έχει αποδειχθεί αποδοτική ως προς τη μείωση

των αερίων του θερμοκηπίου.

Στην ενίσχυση της προστασίας και διατήρησης του αγροτικού τοπίου συνοψίζονται οι πλέον φιλόδοξες προτεραιότητες της νέας αγροπεριβαλλοντικής πολιτικής στην Ελλάδα. Το εγχείρημα συνδέεται με την ταυτοποίηση ενός συγκεκριμένου αγροτικού τοπίου μέσω της ανάδειξης των μορφολογικών, αισθητικών, ιστορικών και οικολογικών του ιδιομορφιών. Σε ένα τέτοιο τοπίο, νεοραϊκή προϋπόθεση για την επιδίωξη του οποίου είναι η διαχείριση των Προστατευόμενων Περιοχών της Οδηγίας του δικτύου Φύση 2000, η γεωργική δραστηριότητα αποβλέπει σε επώνυμα, ποιοτικά προϊόντα και τη συναφή προσφορά αγρο-ή οικο-τουριστικών υπηρεσιών. Σήμερα δεν μπορεί κανείς να διαχωρίσει τις αναπτυξιακές δυνατότητες, της αμπελοκαλλιέργειας της Σαντορίνης, του ελαιώνα της Αμφισσας, της αιγοπροβατοτροφίας του Παρνασσού και της Πίνδου, των φασηλιών των Πρεσπών και τόσων άλλων, από το φυσικό και ανθρωπογενές τοπίο που τις υποστηρίζει και, κυρίως, τις νοηματοδοτεί.

Συμπερασματικά, παρά τα περί του αντιθέτου θρυλούμενα από τους επαγγελματίες καταστροφολόγους, στην αυγή του 21ου αιώνα, μετά από δεκαετίες στήριξης αλλή

και στρέβλωσης των δυνατοτήτων της Ελληνικής γεωργίας από τις άνισες και άδικες επιδοτήσεις, ο συνδυασμός της ευρωπαϊκής αγροπεριβαλλοντικής πολιτικής, της βιοτεχνολογικής και πληροφορικής επανάστασης και της αναδυόμενης οικολογικής ευαισθησίας των καταναλωτών-πολιτών (οι οποίοι, όπως και οι παραγωγοί, πρέπει συνεχώς να εκπαιδεύονται) προσφέρει, μέσω της «πράσινης οικονομίας», ένα νέο αναπτυξιακό πλαίσιο. Συνεπώς το θεσμικό και τεχνολογικό πλαίσιο, αντικειμενικά υπάρχει, αλλή δεν φτάνει. Απαιτείται και ο υποκειμενικός παράγων. Ίδωμεν...

οι εικόνες του άρθρου περιέχονται στην έκδοση «Small-scale landscape in a large-scale Europe», Ministry of Housing Physical Planning and Environment, National Physical Planning Agency, June 1989.

Αφού έκανε τον γύρο του κόσμου ως ένα από τα πιο περιεκτικά πλάνια από την εκρηκτική ατμόσφαιρα της Αθήνας του περασμένου Δεκεμβρίου, η φωτογραφία του Γιάννη Κολεσιόδη ξεχώρισε ανάμεσα σε 96.268 διεθνείς υποψηφιότητες από 124 χώρες, αποσπώντας το δεύτερο βραβείο στην κατηγορία "Ανθρωποι στις ειδήσεις" στο πλαίσιο του 52ου ετήσιου διαγωνισμού του έγκριτου οργανισμού World Press Photo. ΒΗΜMagazino, 22 Φεβρουαρίου 2009.

ΕΛΛΑΔΑ, ΜΙΑ ΟΧΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΩΡΑ

MICHEL SIVIGNON
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ NANTERRE-PARIS X

Από τις 6 Δεκεμβρίου 2008, και περίπου για ένα μήνα, οι μεγάλες Ελληνικές πόλεις υπήρξαν το θέατρο βίαιων επεισοδίων. Τράπεζες λεηλατήθηκαν, καταστήματα καταστράφηκαν, αστυνομικά τμήματα δέχθηκαν άγριες επιθέσεις από μεγάλα πλήθη νεαρών διαδηλωτών. Αφορμή ήταν ο θάνατος ενός μαθητή από πυροβολισμό αστυνομικού.

Από τη μία έχουμε τα γεγονότα, ένα κύμα διαμαρτυρίας που σάρωσε ολόκληρη τη χώρα. Από την άλλη την ανάλυση

των γεγονότων στην οποία επιδόθηκε ο τύπος της Δυτικής Ευρώπης και ιδιαίτερα της Γαλλίας. Λόγω άγνοιας ή λόγω έλλειψης ενδιαφέροντος για εμβάθυνση στα γεγονότα, ο τύπος αναλώθηκε αρχικά στην αναπαραγωγή στερεοτύπων. Στη Journal du Dimanche της 14ης Δεκεμβρίου ο Νίκος Αλιάγας, Έλληνας με επιτυχημένη καριέρα στη Γαλλία, έγραφε «Ο Έλληνας ζει με τους μύθους του που ξεκινούν από τα βάθη της ιστορίας, με ανοχή αλλή και απάθεια». Θέση συνθησιμένη μεταξύ των Ελλήνων που όμως δεν λείπει τίποτε. Ούτε η άποψη ότι «Ο Έλληνας είναι πολιτικό ζώον». Η θέση του Νίκου Αλιάγα συνοψίζεται στο σλόγκαν «Ζήσε τον μύθο

σου στην Ελλάδα» των γιγαντιαίων αφισών του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού τυπωμένο επάνω στη φωτογραφία ενός κυκλαδίτικου τοπίου στεφανωμένου με ένα εκκλησιάκι. Το άλλο στερεότυπο έχει Βαλκανική προέλευση. Τα Βαλκάνια χαρακτηρίζονταν πάντοτε από ένα μείγμα βίας και αρχετύπων. Πρόκειται για ένα ακόμη στερεότυπο, τον οριενταλισμό, που έχει περιγραφεί και αναλυθεί από τον Edward Said (1980).

Στα πρώτα άρθρα, τα αφιερωμένα στα γεγονότα στην Ελλάδα, το κλισέ αυτό ήταν πανταχού παρόν. Στον Monde της 10ης Δεκεμβρίου μας διαβεβαιώνουν ότι η εξέγερση οφείλεται «στις ανισορροπίες

μιας κοινωνίας που μέσα σε λίγα χρόνια πέρασε από τα Βαλκάνια στην Ευρώπη». Τα Βαλκάνια δηλαδή αντιμετωπίζονται σαν να βρίσκονται εκτός Ευρώπης, παρά το ότι το όνομα δόθηκε στην ήπειρο από τους ίδιους τους Έλληνες. Είναι το όνομα της κόρης που ο Δίας, μεταμορφωμένος σε ταύρο, απήγαγε και οδήγησε σε χώρα της σημερινής Ευρώπης. Η Ευρώπη και η παγκοσμιοποίηση διατάραξαν τις «αρχαϊκές δομές» της ελληνικής κοινωνίας και οι οποίες προέρχονται από τη Βαλκανική κληρονομιά. Αυτό το είδος της αναφοράς σε Βαλκανικά πρότυπα έχει το πλεονέκτημα της αποδέσμευσης από υπεύθυνη αντιμετώπιση. Δεν μπορεί να αλληλέξει τίποτε. Όλα έχουν ήδη διαμορφωθεί.

Αλλά καθώς οι μέρες περνούν το ύψος των άρθρων στη Γαλλία αλληλάζει. Η καινούργια αντιμετώπιση ξεκινάει από ψηλά. Κατά τη διάρκεια γεύματος με τους βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος, στις 10 Δεκεμβρίου, ο Nicolas Sarkozy αποφασίζεται ότι πρέπει να φροντίσουμε να αποτραπεί παρόμοια κρίση στη χώρα μας. Από τη στιγμή αυτή πολλαπλασιάζονται τα άρθρα που συγκρίνουν την κατάσταση στην Ελλάδα με εκείνη των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών. Στις 13 Δεκεμβρίου σε πρωτοσέλιδο του Monde διαβάζουμε ότι «Η Δεξιά όπως και η Αριστερά εξετάζουν με προσοχή τα γεγονότα στην Ελλάδα».

Η σύγκριση προχωρεί σταδιακά σε βαθύτερες αναλύσεις που επεκτείνονται σε παγκόσμιο επίπεδο. Δεν αναφέρονται πια σε βαλκανική χώρα αλλά σε κράτος της Νότιας Ευρώπης. «Πτυχιούχοι, αλλά ξεπεσμένοι οι νέοι της Νότιας Ευρώπης αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα» (Le Monde, 13 Δεκεμβρίου). Οι συγκρίσεις δεν αναφέρονται πια σε ανάλυση της κληρονομιάς της Τουρκοκρατίας, αλλά υπογραμμίζουν τις μεγάλες δημογραφικές ομοιότητες που καθορίζουν οι απαιτήσεις της αγοράς εργασίας, μετά την μόνιμη πια εγκαθίδρυση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Και να που ο Γάλλος υπουργός Εθνικής Παιδείας αναστέλλει sine die την εφαρμογή καινούργιων διατάξεων που αφορούν τη δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, και οι οποίες είχαν παρουσιαστεί ως απαραίτητη μεταρρύθμιση. Φόβος μετάδοσης της ασθένειας, μήπως μετατραπούμε και εμείς σε Βαλκάνιους;

Μετά από αυτή τη μεταστροφή μπορούμε να δούμε λίγο καθαρότερα την κατάσταση στην Ελλάδα, η οποία αποτελεί μέρος των όσων προκύπτουν από τις τοπικές ιδιαιτερότητες αλλά και όσων, αντίθετα, σχετίζονται με τη θέση της Ελλάδας μέσα

στο ευρωπαϊκό περιβάλλον και την παγκόσμια κρίση. Δεν έχουμε πλήρη πληροφόρηση για το ξεκίνημα της αναταραχής. Μέσα στις λίγες ώρες που ακολούθησαν τον τραγικό θάνατο του Αλέξη Γρηγορόπουλου ομάδες νεαρών κουκουλοφόρων άρχισαν να καταστρέφουν υποκαταστήματα τραπεζών και εμπορικά. Ποιοι ήταν αυτοί οι κουκουλοφόροι; Χωρίς καμία οργάνωση, χωρίς κανένα σλόγκαν, χωρίς καμία δήλωση. Μάλλον προέρχονται από διαφορετικές κοινωνικές ομάδες, μαθητές του Λυκείου μνημένοι στην βίαιη δράση, παιδιά μεταναστών που ήρθαν από την πρώην Σοβιετική Ένωση και τα οποία δεν έχουν ενσωματωθεί στον κοινωνικό ιστό, αναρχικοί με σκοτεινές αρχές. Οι καταστροφές που προκλήθηκαν από τους ταραξίες τόσο στα υλικά αγαθά όσο και σε πρόσωπα (κοκτέιλ Μολότοφ κατά των αστυνομικών) υπήρξαν σημαντικές και -κάτι καινούργιο- δεν περιορίστηκαν στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Αλλά αυτές οι βιαιότητες είναι εντελώς διαφορετικές από εκείνες που σημειώθηκαν στα Γαλλικά προάστια. Σημειώθηκαν στο κέντρο των πόλεων, ενώ ο νεαρός Αλέξης ήταν γιος εμπόρου που διατηρούσε κοσμηματοπωλείο. Η οικογένειά του έχει τις τυπικές αγωνίες της μεσαίας Ελληνικής τάξης. Δεν ήταν γιος μετανάστη. Εν πάση περιπτώσει, ας μην συγκαλύπτουμε τις ομοιότητες. Ίδια αφετηρία, ίδιο κενό πολιτικής αντίδρασης, ίδια απουσία κοινωνικής προοπτικής. Οι βιαιότητες εκφράζουν μια βαθιά ανησυχία, που εκτείνεται από τους φοιτητές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και φθάνει σε όλες τις ηλικίες. Αυτή η ανησυχία προέρχεται από τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι νέοι κατά την ενσωμάτωσή τους στην αγορά εργασίας.

Όπως και στα άλλα ευρωπαϊκά κράτη, στην Ελλάδα σχεδόν όλοι οι έφηβοι τελειώνουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Έχουν ιδρυθεί κολέγια και λύκεια ακόμη και στις κωμοπόλεις. Αλλά δεν γίνονται όλοι δεκτοί για σπουδές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η είσοδος σ' αυτήν καθορίζεται από ετήσιες εξετάσεις, τις «Πανεληθίνες», που διεξάγονται τον Ιούνιο. Συγχρόνως, οι υποψήφιοι που διαγωνίζονται δηλώνουν το πεδίο των σπουδών που θέλουν να ακολουθήσουν, όπως και την πόλη στην οποία επιθυμούν να φοιτήσουν. Η πραγματοποίηση της επιθυμίας τους εξαρτάται από τη σειρά επιτυχίας. Μπορεί κάποιος να επιθυμεί να σπουδάσει οικονομικά στην Αθήνα και να του προταθεί να ασχοληθεί με Γεωγραφία στη Μυτιλήνη ή Δασολογία στη Θεσσαλονίκη. Η επιτυχία

σε μία Ανωτάτη Σχολή δεν έχει σχέση με την πόλη όπου κατοικεί. Οι φοιτητές δεν κατοικούν στο πατρικό σπίτι και η παρέα τους συγκεντρώνεται στην καφετέρια της Σχολής. Η πολιτική στρατολόγηση είναι εξαιρετικά εύκολη. Είναι σαν να σιγοβράζουν οι φοιτητές μέσα σε ένα εκπαιδευτικό καζάνι. Το φοιτητικό κίνημα διαχέεται, λοιπόν, πολύ γρήγορα μέχρι και στις μικρές πόλεις των 10.000 ή 20.000 κατοίκων. Οι λόγοι που ευνοούν αυτή την πολιτική κινητοποίηση δεν λείπουν. Οι μαθητές προετοιμάζονται για τις Πανελλήνιες Εξετάσεις κατά τη διάρκεια ολόκληρης της φοίτησής τους στο κολλέγιο ή το λύκειο. Η λύση; Τα φροντιστήρια, ιδιωτικά εκπαιδευτήρια όπου το απόγευμα ξαναδιδάσκονται (με πληρωμή) τα (δωρεάν) πρωινά μαθήματα του δημόσιου σχολείου. Πολλοί είναι οι διδάσκοντες στα δημόσια σχολεία οι οποίοι εργαζόμενοι στα φροντιστήρια βελτιώνουν τις αποδοχές τους. Φροντιστήρια υπάρχουν παντού, ακόμη και σε χωριά των 1.000 κατοίκων. Η κατάσταση αυτή επιβαρύνει σημαντικά τον οικογενειακό προϋπολογισμό. Κάποιοι γονείς ξοδεύουν μέχρι και 500 ευρώ τον μήνα. Συζητείται ευρέως αυτή η οικογενειακή επιβάρυνση και οι μαθητές το συνειδητοποιούν.

Αποτυχία εισαγωγής σε μια σχολή ή σε σχολή που να τον ενδιαφέρει, οδηγεί τον σπουδαστή σε Πανεπιστήμια του εξωτερικού, σε πολλά από τα οποία, και ιδιαίτερα στα περιφερειακά, υπάρχουν πολλές

θέσεις κενές. Οι τυχεροί κατευθύνονται σε Αγγλικά ή Αμερικανικά. Οι μέτριοι οδηγούνται στην Ιταλία ή σε γειτονικά Βαλκανικά κράτη. Εδώ και πολλά χρόνια οι Έλληνες πηγαίνουν να σπουδάσουν ιατρική στη Βουλγαρία ή τη Ρουμανία. Όταν γυρίσουν στην Ελλάδα πρέπει να αναγνωρισθούν τα πτυχία τους, διαδικασία που απαιτεί μερικά χρόνια συμπληρωματικών σπουδών. Και στη συνέχεια πρέπει να βρεθεί θέση στην αγορά εργασίας. Αλλά αυτή η τελευταία έχει πολλές ιδιαιτερότητες. Το ποσοστό των μισθωτών στον ενεργό πληθυσμό είναι το χαμηλότερο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι αγρότες, οι έμποροι και γενικότερα οι ασχολούμενοι με υπηρεσίες, η ύπαρξη μεγάλου αριθμού μικρών επιχειρήσεων, μικρών εμπορικών, μικρού μεγέθους χειροτεχνικών εγκαταστάσεων, οδηγούν κατά προτίμηση στην απασχόληση των μελών της οικογένειας ή την προσέληψη γνωστών ατόμων που προέρχονται από προσωπικές γνωριμίες. Πώς να βρεις δουλειά χωρίς να στηριχθείς σε κάποιες τέτοιες σχέσεις; Η ανεργία μεταξύ των νέων 18-25 ετών είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη. Η οικονομική αυτή κατάσταση όπως και τα παραδοσιακά οικογενειακά πρότυπα, συνηθισμένα στις Μεσογειακές κοινωνίες (Ισπανία, Ιταλία), αναγκάζουν τους νέους που αναζητούν μόνιμη εργασία να κατοικούν μαζί με τους γονείς τους.

As αναλογιστούμε και τη γενική οικονομική κατάσταση. Η Ελλάδα είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 1981, από την εποχή που αυτή ονομαζόταν Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, επτά χρόνια μετά την πτώση της δικτατορίας των συνταγματαρχών. Αυτή η ενσωμάτωση βοήθησε σε μεγάλο βαθμό την Ελλάδα. Ο τομέας αγροτικής παραγωγής ωφελήθηκε γιατί μπορούσε να πωλεί παραδοσιακά προϊόντα σε τιμές σχετικά σταθερές (ελιόθλαδο, σταφίδες), να διαθέτει φρούτα και λαχανικά και να δίνει σχεδόν μονοπωλιακά το μπαμπάκι στην Ευρωπαϊκή αγορά. Η Ελλάδα επωφελήθηκε ιδιαίτερα από τους Ευρωπαϊκούς θεσμούς για τη βελτίωση των υποδομών. Το πολύ ικανοποιητικό σημερινό οδικό δίκτυο και ορισμένα έργα μεγάλης σημασίας, όπως η γέφυρα Ρίου-Αντιρίου, οφείλουν πολλά στη Ευρώπη. Η Ελλάδα κατάφερε να καταργήσει τη δραχμή και να υιοθετήσει το ευρώ ήδη από το 2001. Αυτή την ενέργεια ακολούθησε σημαντική αύξηση των τιμών. Οι τιμές των ξενοδοχείων και των εστιατορίων πλησιάζουν

εκείνες της Δυτικής Ευρώπης και κάνουν την Ελλάδα ένα μάλλον ακριβό τουριστικό προορισμό, που υφίσταται πλέον τον ανταγωνισμό της Τυνσίας ή της γειτονικής Τουρκίας. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το εξής: ένας καφές στην καφετέρια του Πανεπιστημίου του Βόλου στοιχίζει 1 ευρώ ενώ ο ίδιος ακριβώς καφές στοιχίζει 0.40 ευρώ στο Πανεπιστήμιο του Bordeaux και 0.60 ευρώ σε εκείνο της Nanterre.

Αλλά οι μισθοί παραμένουν χαμηλοί, σε μια χώρα όπου οι μεταβιβάσεις χρημάτων γίνονται σε ρευστό, ενέργειες που διευκολύνουν την κυκλοφορία «μαύρου χρήματος». Αναφέρεται ως η γενιά των «600 ευρώ» για να προσδιορισθούν οι απολαβές στις οποίες μπορούν να ελπίζουν οι νέοι μετά το πέρας των σπουδών τους. Πρέπει να θεωρηθεί δραματική η κατάσταση; Μπορούμε να αμφιβάλλουμε, αν αναλογισθούμε τα προβλήματα των χωρών που δεν υιοθέτησαν το ευρώ. Η χαλάρωση των νομικών περιορισμών για πιστώσεις, από το 2005, οδήγησε τα νοικοκυριά σε μεγάλες χρεώσεις. Η δημόσια αντιπαράθεση φαίνεται ότι όλο και περισσότερο συγκλίνει προς την άποψη ότι «βασίλειει η διαφθορά». Αυτή την κοινή αποδοχή προκάλεσε ο πολυπληθισασμός ποικίλων σκανδάλων που κατά τους τελευταίους μήνες έχουν εμπλέξει τόσο υπουργούς όσο και αξιωματούχους της Εκκλησίας (υπόθεση σχετική με ακίνητη περιουσία που σχετίζεται με τη Μονή Βατοπεδίου του Αγίου Όρους). Για να εξηγήσουν τα σκάνδαλα επικαλούνται συχνά το πελατειακό σύστημα. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τη μετατροπή της υπευθυνότητας για τα γεγονότα από Κυβερνητική σε Πολιτειακή κρίση. Αυτή η κρίση βγήκε στο φως με τις πυρκαγιές του Αυγούστου 2007 στην Πελοπόννησο, κατά τις οποίες έχασαν τη ζωή τους 70 άτομα. Αυτοί οι θάνατοι θα είχαν σίγουρα αποφευχθεί αν η Πυροσβεστική Υπηρεσία και η Αστυνομία είχαν καλύτερη οργάνωση. Κατηγορήθηκε ακριβώς το πελατειακό σύστημα στρατολόγησης των δημοσίων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων με τεχνική αρμοδιότητα που θα έπρεπε να επανδρώνονται προσεκτικότερα.

Σύμφωνα με τις αναλύσεις αυτές φαίνεται ότι η βαρύτητα της Βαλκανικής κληρονομιάς έχει μικρότερη επίδραση από τη Μεσογειακή. Μπορεί να επικαλεστούμε την ξενοφοβία της Ελληνικής κοινής γνώμης, στην οποία αποδόθηκε η ληηλασία των καταστημάτων που πουλούσαν

προϊόντα εισαγωγής. Αλλά για ποιους αλλοδαπούς πρόκειται; Πολλοί από αυτούς είναι Βαλκάνιοι, Αλβανοί στην πλειοψηφία τους, που έφτασαν στις Ελληνικές πόλεις από το 1990 και μετά, διασχίζοντας τα βουνά και οι οποίοι αποτελούν σημαντικό τμήμα του ενεργού πληθυσμού και συνεισφέρουν στην οικονομία της χώρας. Αυτοί οι αλλοδαποί, παρά ορισμένους διαφωνούντες που τους θεωρούν ξένο σώμα, είναι άριστα αφομοιωμένοι και δεν μπορούν να θεωρηθούν ύποπτοι για συμμετοχή στις ληηλασίες.

Υπάρχει και μια άλλη ομάδα αλλοδαπών. Αυτό το μεταναστευτικό κύμα που φθάνει τον τελευταίο καιρό είναι πολύ πιο σημαντικό (150.000 κάθε χρόνο) προέρχεται από την Ασία και κυρίως από τα εμπόλεμα κράτη, όπως το Ιρακ και ιδιαίτερα το Αφγανιστάν. Η Ελλάδα βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με την Ιταλία και την Ισπανία. Ξεμπαρκάρουν στην Ελλάδα από ξηρά ή από θάλασσα, με τη βοήθεια Τούρκων λαθρεμπόρων και στη συνέχεια σχηματίζουν συμπαγείς ομάδες στο λιμάνι της Πάτρας, ελπίζοντας ότι κάποια στιγμή θα περάσουν στην Ιταλία. Αυτή η ομάδα ανήσυχων μεταναστών που βρίσκονται σε αδιέξοδο, είναι πιθανότατα υπεύθυνη για τις ληηλασίες.

Μέσα στην προσπάθεια αποσαφήνισης των γεγονότων που εντυπωσίασαν τους Έλληνες, έρχονται στην επιφάνεια οι επιρροές των Μεσογειακών κοινωνιών, η δυσκολία της ενσωμάτωσης στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τέλος τα αποτελέσματα της παγκοσμιοποίησης. Τίποτε σχεδόν δεν μπορεί να αποδοθεί σε καθαρά Βαλκανικά χαρακτηριστικά. Γιατί τα Βαλκάνια βρίσκονται σε κατάσταση αποσύνθεσης. Η λέξη «Βαλκάνια» εμφανίστηκε στις αρχές του 19ου αιώνα και είχε καθιερωθεί πλέον μέχρι τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο Jacques Ancel έδωσε στο βιβλίο του τον τίτλο «Λαοί και έθνη των Βαλκανίων». Αλλά μετά το 1945 η εγκαθίδρυση του «Υπαρκτού Σοσιαλισμού» και η πολιτική των συνασπισμών, χώρισε στα δύο τα Βαλκάνια. Ο Pierre George γράφει για μια «Κεντρική Ευρώπη των Σλάβων και του Δούναβη» και κατόπιν ο André Blanc για μια «Σοσιαλιστική Ευρώπη» όπου αναφέρεται η πλειονότητα των Βαλκανικών χωρών.

Τα Βαλκάνια επανεμφανίστηκαν στο προσκήνιο μετά την πτώση των κομμουνιστικών καθεστώτων το 1989 και κατά τη διάρκεια της δεκαετίας των Γιουγκοσλαβικών πολέμων. Για την Ελλάδα και τους

γείτονές της τα Βαλκάνια ξανάγιναν μια ζωντανή περιοχή όταν πεινασμένοι μετανάστες, έχοντας τα μπογαλάκια τους στην άκρη ενός ραβδιού σαν τους γυρολόγους του 19ου αιώνα, διέσχισαν την Ελληνοαλβανική μεθόριο της Ηπείρου. Σήμερα η λέξη Βαλκάνια δεν χρησιμοποιείται με τον ίδιο τρόπο αλλά ως ένας πολύ πιο περιορισμένος όρος, όπως «Δυτικά Βαλκάνια» που αναφέρεται στην Αλβανία και τα κράτη που προέκυψαν από τη Γιουγκοσλαβία. Η Βουλγαρία και η Ρουμανία δεν θεωρούνται πια Βαλκανικές χώρες αφού από την 1η Ιανουαρίου 2007 αποτελούν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συμπερασματικά, τα γεγονότα στην Ελλάδα τον Δεκέμβριο 2008 που εντυπωσίασαν πρέπει να αποδοθούν στη διαδικασία της οικοδόμησης της Ευρώπης όπως και στα αποτελέσματα της παγκοσμιοποίησης.

Βιβλιογραφία: Le Seuil, 1980.

«L' orientalisme, l' Orient créé par l' Occident» (Ο οριενταλισμός, η Ανατολή όπως ορίζεται από τη Δύση).

*Το άρθρο μετέφρασε ο Δ. Μεντζαφός από το κείμενο του Sívignon Michel που δημοσιεύθηκε στο Παρίσι, στις 23 Δεκεμβρίου 2008 με τίτλο «La Grece, pas si balkanique que ca» <http://echogeo.revues.org/index10513.html>.

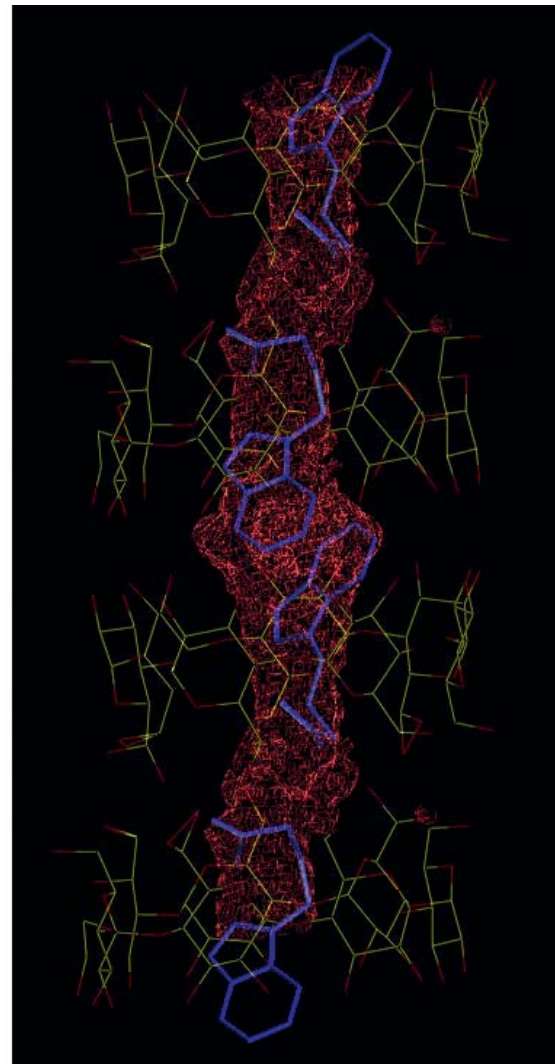
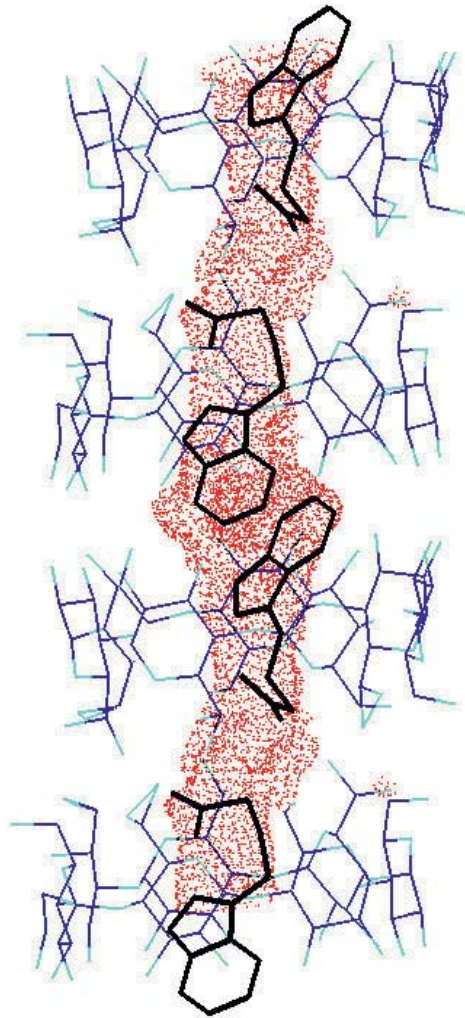
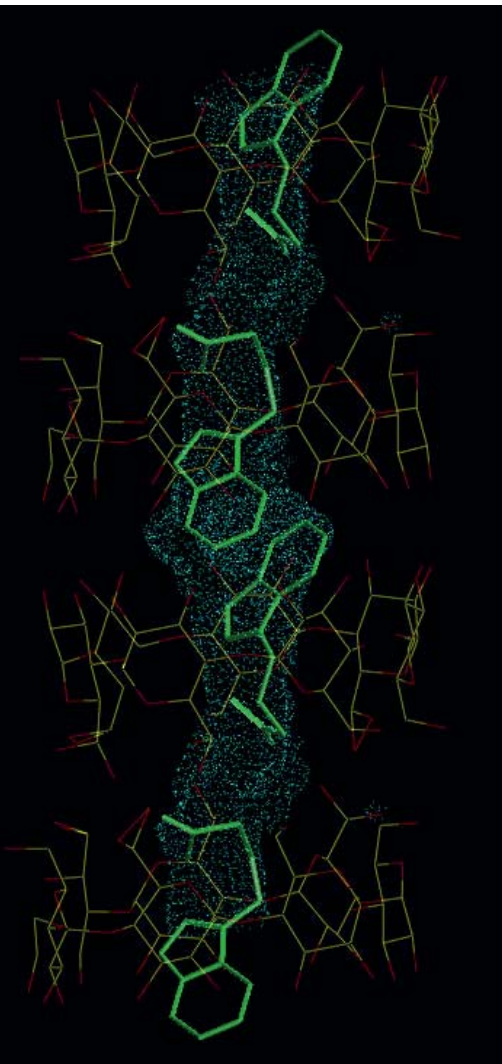
Οι φωτογραφίες των σελίδων 7,8,9 περιέχονται στο ρεύκωμα «Δεκέμβρης '08» του Αρη Χατζηστεφάνου του εκδοτικού οίκου Α.Α. Λιβάνη.

ΟΙ ΚΥΚΛΟΔΕΞΤΡΙΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΕΝΤΖΑΦΟΣ
ΟΜ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Γ.Π.Α.

Οι κυκλοδεξτρίνες (CD) είναι κυκλικοί ολιγοσακχαρίτες που σχηματίζονται από τη σύνδεση 6, 7 ή 8 D-γλυκοζών και ονομάζονται αντίστοιχα α-, β- ή γ- CD. Έχουν τη μορφή κενού κώλου κώνου, μέσα στον οποίο είναι δυνατόν να εγκλειστούν μόρια αν διαθέτουν κατάλληλο σχήμα και μέγεθος. Επομένως προσφέρονται για τον εγκλεισμό στο εσωτερικό τους άλλων μορίων και τον σχηματισμό προϊόντων εγκλεισμού (συμπλόκων) τα οποία συχνά έχουν οικονομικό ενδιαφέρον.

Το σύμπλοκο της αυξίνης IBA μέσα σε φυσική β-CD, στην κρυσταλλική κατάσταση, χωροθετείται σε στήλη. Το μόριο της αυξίνης παρουσιάζει έντονη θερμική κίνηση, που φαίνεται σχηματικά από το αρκετού εύρους νέφος ηλεκτρονικής πυκνότητας στο κέντρο.

Ο κρύσταλλος του συμπλόκου IBA/TRIMEB μεγέθους 0.2 x 0.6 x 0.7 mm³, μέσα σε τριχοειδή σωλήνα διαμέτρου 0.7mm, όπως απαιτείται για την ακτινοβόλησή του με ακτίνες -Χ. Φωτογραφία από στερεοσκόπιο.

Ο εγκλεισμός προστατεύει τα εγκλειόμενα μόρια από την εξάτμιση, την εξάχνωση, την οξείδωση, την προσβολή από ορατή ή υπεριώδη ακτινοβολία ή από χημικές αντιδράσεις, μετατρέπει υγρές ενώσεις σε σκόνες ή καλύπτει ενοχλητικές οσμές και γεύσεις όπως και το χρώμα χρωστικών. Εξ άλλου, αν το εγκλεισμένο (ξενιζόμενο) μόριο είναι δυσδιάλυτο το σύμπλοκο του με CD εμφανίζει αυξημένη διαλυτότητα.

Ο σχηματισμός του συμπλόκου δεν στηρίζεται σε ομοιοπολικούς δεσμούς αλλά σε ασθενείς δυνάμεις, οι οποίες εξαρτώνται από τη φύση του ξενιζόμενου μορίου, όπως δεσμοί υδρογόνου, δεσμοί van der Waals, υδρόφοβες αλληλεπιδράσεις, εξοβελισμός μορίων νερού από την κυκλοδεξτρινική κοιλότητα κ.λπ. Έτσι το ξενιζόμενο μόριο μπορεί σχετικά εύκολα να απελευθερωθεί στο περιβάλλον και να δράσει. Η απελευθέρωση αυτή είναι βραδεία με αποτέλεσμα η επίδρασή του συμπλόκου να έχει μεγάλη διάρκεια ενώ η δόση της αποδεσμευόμενης δραστικής ουσίας να είναι σχετικά μικρή, με αποτέλεσμα να μειώνεται η τοξικότητά της.

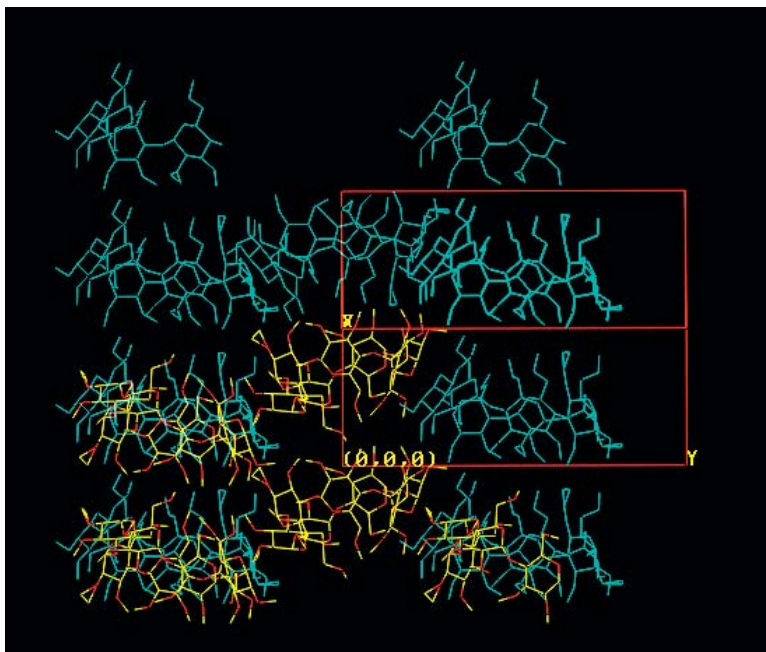
Τα σύμπλοκα είναι σταθερά κατά τη διάρκεια αποθήκευσης αλλά αποδομούνται ταχύτατα σε βιολογικό περιβάλλον. Τα μόρια που εγκλείονται μπορεί να είναι

αρώματα, φάρμακα, φυτικά εκχυλίσματα, έλαια, απορρυπαντικά, αντιοξειδωτικά, φυτορρυθμιστικά, ζιζανιοκτόνα, εντομοκτόνα, μυκητοκτόνα κ.λπ. Επομένως ο σχηματισμός συμπλόκου μπορεί να έχει καθαρά θεωρητικό ενδιαφέρον, αλλά μπορεί επίσης να έχει και άμεση εφαρμογή στη Βιοτεχνολογία, τη Γεωργία, τη Φαρμακοβιομηχανία, την Κοσμετολογία, τη Βιολογία, τη Φυσικοχημεία, την Υπερμοριακή Χημεία κ.λπ. Οι CD υποτίθεται ότι δεν παρουσιάζουν τοξικότητα με εξαίρεση τις περιπτώσεις μεγάλων συγκεντρώσεων στο αίμα, οπότε προκαλούν καταστροφή των ερυθρών αιμοσφαιρίων, αλλά τελευταίες έρευνες οδηγούν σε αντικρουόμενα αποτελέσματα. Εν πάση περιπτώσει προϊόντα εγκλεισμού σε CD χρησιμοποιούνται ως πρόσθετα σε τρόφιμα σε πολλές χώρες όπως η Ουγγαρία και η Ιαπωνία, όπου στον μόνο περιορισμό που υπόκειται η χρήση τους είναι η καθαρότητά τους. Στην Ελλάδα χρησιμοποιείται σε προϊόντα με την ένδειξη «τροποποιημένο άμυλο». Μια εκτεταμένη εφαρμογή των CD αφορά στον εγκλεισμό αντιοξειδωτικών ενώσεων.

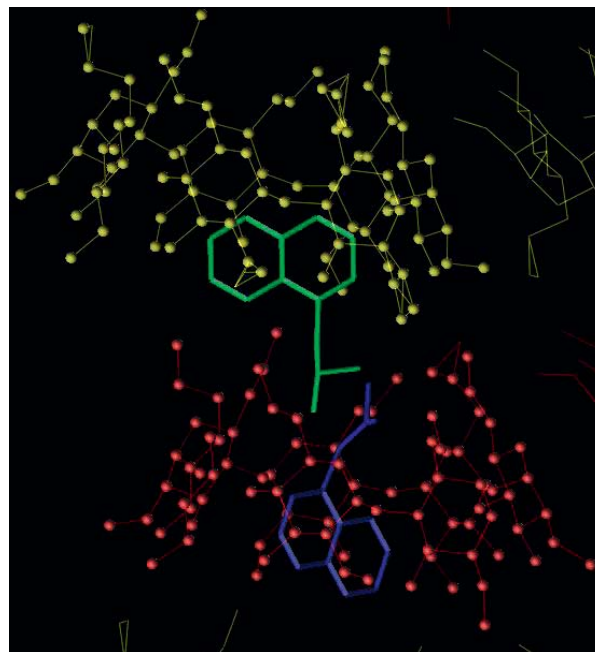
Συνοψίζοντας μπορούμε να αναφέρουμε ότι τα σύμπλοκα των CD χρησιμοποιούνται σήμερα: στη Βιοτεχνολογία (π.χ. μείωση της τοξικότητας δραστικών ουσιών

που χρησιμοποιούνται στις ζύμες) την Κοσμετολογία και την Προσωπική Υγιεινή (π.χ. σταθεροποίηση ευαίσθητων σε θερμική έκθεση δραστικών ουσιών αρωμάτων μακράς διάρκειας), τα Τρόφιμα, τα Αρωματικά και τα Αρτύματα (όπου χρησιμοποιείται το 80-90% των CD. Π.χ. προστασία αρωματικών των τροφίμων κατά τη διάρκεια των διαφόρων σταδίων επεξεργασίας. Τα τελευταία χρόνια χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό με τα συντηρητικά τροφίμων) τη Φαρμακευτική (ως διαβιβαστές φαρμάκων μέσω των μεμβρανών) τη Γεωργία (χρήση συμπλόκων ποικίλων αγροχημικών, όπως φυτορρυθμιστικών ουσιών, εντομοκτόνων, μυκητοκτόνων, φερομονών) το Περιβάλλον (απομάκρυνση ρυπαντών από υδατικούς φορείς ή το έδαφος) την Αναλυτική Χημεία (έμμεσα συμπεράσματα για τη δράση ουσιών).

Οι CD σχηματίζονται με ενζυματική αποδόμηση του αμύλου κατά την οποία αποσπώνται από το ελικοειδές άμυλο γλυκοζιτικές μονάδες, οι οποίες εν συνεχεία συνδέονται ώστε να σχηματίσουν κυκλικούς ολιγοσακχαρίτες. Για τον λόγο αυτό θεωρούνται φυσικά προϊόντα. Αποτέλεσμα του τρόπου σχηματισμού τους είναι η ταυτόχρονη παραγωγή σε διαφορετικά ποσοστά α-, β- και γ- CD, αλλά και άλλων

Κρυσταλλική διάταξη συμπλόκου αυξίνης (4CPA) μέσα σε υπερμεθυλιωμένη CD (TRIMEB). Χάρην καθαρότητας απεικονίζονται μόνο τα μόρια του ξενιστή (TRIMEB) με διαφορετικό χρώμα σύμφωνα με τη διαφορετική διαμόρφωση, που αποκτούν εξ αιτίας της συμπλοκοποίησης.

Η αυξίνη NAA εγκλείεται με δύο διαφορετικούς τρόπους μέσα στην υπερμεθυλιωμένη β -CD, DIMEB. Τα δύο διαφορετικά συμπλοκα φαίνονται με διαφορετικά χρώματα.

με περισσότερες γλυκοζιτικές μονάδες σε πολύ μικρότερα, όμως, ποσοστά. Οι CD με περισσότερες από 8 γλυκοζιτικές μονάδες δεν έχουν τη δυνατότητα σχηματισμού συμπλόκων γιατί συστροφή του μορίου κλείνει την κοιλότητα.

Σε μεγαλύτερο ποσοστό από τις άλλες CD σχηματίζεται η λιγότερο διαλυτή β -CD, η οποία γι' αυτό είναι η φτηνότερη και η περισσότερο μελετημένη και χρησιμοποιούμενη. Έτσι το 97% των CD που χρησιμοποιούνται με τον ένα ή άλλο τρόπο είναι β -CD. Για να βελτιωθούν ορισμένες ιδιότητές τους παρασκευάζονται οι υπερμεθυλιωμένες CD με αντικατάσταση των υδρογόνων των υδροξυλίων των θέσεων 2 και 6 ή 2, 3 και 6 με μεθύλια. Οι υπερμεθυλιωμένες CD είναι περισσότερο ευδιάλυτες από τις φυσικές και η διαλυτότά τους αυξάνει όταν ελαττούται η θερμοκρασία.

Η μελέτη των συμπλόκων των CD γίνεται με διάφορες φυσικοχημικές μεθόδους όπως NMR, EPR, κυκλικό διχρωισμό, φασματοσκοπία Raman, IR και UV, θερμική ανάλυση, μικροθερμιδομετρία, χρωματογραφία, φασματοσκοπία μάζας, θεωρητικούς υπολογισμούς, περίθλαση ακτίνων X ή νετρονίων σε μονοκρυστάλλους και σκόνες. Απόδειξη του ενδιαφέροντος των εφαρμογών των CD είναι ο τεράστιος αριθμός δημοσιεύσεων που ξεπερνάει αυτή τη στιγμή τις 700.000. Το ενδιαφέρον του Εργαστηρίου Φυσικής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου έχει επικεντρωθεί στη μελέτη, με περίθλαση ακτίνων X σε μονοκρυστάλλους, των συμπλόκων φυσικής ή υπερμεθυλιωμένης β -CD, η οποία κρίνεται γενικά ότι είναι η αποτελεσματικότερη μέθοδος γιατί δίνει τα πλέον αξιόπιστα αποτελέσματα τόσο για τη σύνθεση του συμπλόκου όσο και για τον προσανατολι-

σμό του ξενιζόμενου μορίου στο εσωτερικό της κοιλότητας. Βεβαίως, αφορά τις ιδιότητες των συμπλόκων στη στερεά κατάσταση, που μπορεί να διαφέρουν όταν αυτά βρίσκονται σε διάλυμα, αν και συγκριτική έρευνα συμπλόκων σε στερεά κατάσταση και σε διάλυμα έχει αποδείξει ότι οι διαφορές αυτές είναι μικρές. Τα ξενιζόμενα μόρια που έχουν χρησιμοποιηθεί στο Εργαστήριό μας για σχηματισμό συμπλόκων, μέχρι σήμερα, είναι αυξίνες, φερομόνες, φυσικά αντιοξειδωτικά απομονωμένα από φυτικά εκχυλίσματα (από ρίγανη, δενδρολίβανο, σκόρδο, λεβάντα κ.λπ.) ή χημικές ενώσεις με θεωρητικό ενδιαφέρον. Η χρήση παρασκευασμάτων με φυσικά αντιοξειδωτικά αποτελεί αντικείμενο εφαρμογής από τη φαρμακολογία και την κοσμετολογία από τη στιγμή που αποδείχθηκε η χρησιμότητά τους στην ιαματική δράση και την αντιγήρανση.

Το Κέντρο «ΑΝΘΟΦΟΡΟΣ»

μια πρωτοβουλία για τη μελέτη και προστασία της ελληνικής χλωρίδας

Το Κέντρο «Ανθοφόρος» είναι μια ιδιωτική πρωτοβουλία του Γιώργου και της Χρυσάνθης Σφήκα, για τη μελέτη και προστασία της Ελληνικής Χλωρίδας. Ιδρύθηκε το 1990, λόγω της ανάγκης να στεγασθεί κάπου μόνιμα η συλλογή του Γ. Σφήκα με φυτά της Ελλάδας.

Πρόκειται για ιδιόκτητο χώρο, εμβαδού 100 τ.μ., που βρίσκεται στην Αργυρούπολη (Αλίμου και Βυζαντίου 2, Τ.Τ. 164 52) όπου στεγάζονται τα εξής αντικείμενα

1. Φυτοθήκη, (Herbarium) με 12.500 δείγματα φυτών από την Ελλάδα και Κύπρο.
2. Φωτοθήκη, με 15.000 έγχρωμες διαφάνειες (slides) με φυτά, τοπία και ζώα της χώρας μας.
3. Βιβλιοθήκη, με εκατοντάδες βιβλία και δημοσιεύσεις για την Ελληνική χλωρίδα καθώς και άλλα βιβλία για τη φύση, την πανίδα, την ιστορία κ.λπ.
4. Το χειρόγραφο αρχείο, που συντάχθηκε από το Γ. Σφήκα στα πλαίσια του προγράμματος «Φιλώτις» του Πολυτεχνείου Αθηνών με 5.900 καρτέλες φυτών της Ελλάδας.

Εκτός από τα παραπάνω, στον «Ανθοφόρο» βρίσκονται τα πρωτότυπα από 500 περίπου έγχρωμες απεικονίσεις φυτών της Ελλάδας, που έχουν φιλοτεχνηθεί από τον Γιώργο Σφήκα και οι περισσότερες έχουν δημοσιευθεί στο περιοδικό «Γεωτρόπιο» της Ελευθεροτυπίας καθώς και περίπου 200 έγχρωμες απεικονίσεις πουλιών και άλλων ζώων, που έχουν φιλοτεχνηθεί από τον Γιώργο Σφήκα και τον γιο του Κώστα, για τον ίδιο σκοπό. Τα έργα αυτά φυλάσσονται με στόχο να γίνουν κάποιες ειδικές εκδόσεις, όταν εξευρεθούν τα ανάλογα χρήματα.

Ο «Ανθοφόρος» προσφέρει δωρεάν πληροφορίες και βοήθεια σχετικά με τα φυτά της Ελλάδας, από όπου κι αν του ζητηθεί, ενώ παράλληλα προβαίνει σε εκδόσεις σχετικές με τη χλωρίδα διαφόρων Ελληνικών περιοχών και σε άλλες εργασίες, πάντα σχετικές με το αντικείμενο δράσης του. Συνεργάζεται επίσης με τους εκδότες της «Flora Hellenica», τον καθηγητή Arne Strid και την δρα Kit Tan από το Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης, δίνοντας πληροφορίες για την εξάπλωση διαφόρων ειδών της ελληνικής χλωρίδας.

Στον «Ανθοφόρο» εκτίθενται επίσης αντίγραφα των πινάκων του Γ. Σφήκα, που φιλοτεχνήθηκαν για τον τόμο «Φυτολογία» της Εκδοτικής Αθηνών. Ένας μικρός βοτανικός κήπος με ζωντανά δείγματα από βολεβώδη φυτά της χώρας μας υπάρχει στη βεράντα σε ειδικές ζαρντινιέρες. Όποιος επιθυμεί να επισκεφθεί τον «Ανθοφόρο» πρέπει να συνηνοθηθεί με τον Γιώργο Σφήκα, στο τηλέφωνο 210-9932752.

Ο Γιώργος Σφήκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1939. Από το 1954 ως το 1962 μαθήτευσε ως ζωγράφος κοντά στη Λίνα Αντωνιάδου - Βακιρτζή, στον Γιώργο Βακιρτζή και στον Νέστορα Παπανικολόπουλο. Από το 1964 ως το 1980 δούλεψε επαγγελματικά στη διαφήμιση, ως γραφίστας. Παράλληλα ασχολήθηκε, μετά το 1970, με τη μελέτη και απεικόνιση της ελληνικής φύσης και της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής της χώρας μας. Από το 1975 και μετά, αφοσιώνεται περισσότερο στη μελέτη της Ελληνικής χλωρίδας και σχηματίζει φυτοθήκη με δείγματα φυτών απ' όλη την Ελλάδα, φωτοθήκη με χιλιάδες διαφάνειες αγριοπούλουδων και τοπιών και βιβλιοθήκη με ανάλογο περιεχόμενο. Ανακάλυψε και ζωγράφησε πολλά είδη φυτών της Ελλάδας, ενώ δύο από αυτά φέρουν το όνομά του (Viola sfikasiana και Colchicum sfikasianum). Το 1985 παίρνει μέρος στο πρόγραμμα CORINE της ΕΟΚ, ως ένας από τους εικοσιπέντε Ευρωπαίους ειδικούς. Ως το 1990 συμπληρώνει 5.800 καρτέλες με είδη και υποείδη της ελληνικής χλωρίδας, ενώ παράλληλα μετέχει στην καταγραφή και περιγραφή των σημαντικών βιοτόπων της χώρας μας. Το 1992 ιδρύει, μαζί με τη σύζυγό του Χρυσάνθη, το κέντρο «Ανθοφόρος». Παράλληλα συνεργάζεται και γράφει σε διάφορα περιοδικά ορειβατικά, φυσιολατρικά, ταξιδιωτικά κτλ. Οι πίνακες του Γ. Σφήκα με απεικονίσεις ελληνικών αγριοπούλουδων, πουλιών, παραδοσιακών σπιτιών και οικισμών, εκδίδονται σε αλληπαλά σειρές αφισών και καρτών για πολλά χρόνια. Ως συγγραφέας, έχει να επιδείξει ένα τεράστιο έργο, με τριάντα περίπου βιβλία, που κυκλοφορούν εδώ και πολλά χρόνια και στα οποία κυρίαρχος θεματικός άξονας είναι η Ελληνική φύση. Για αρκετά χρόνια ήταν Εδικός Γραμματέας στον Ορειβατικό Σύνδεσμο της Αθήνας και υπεύθυνος ύλης στο περιοδικό «Τα Βουνά». Σήμερα είναι Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρίας Προστασίας της Φύσης και υπεύθυνος ύλης του περιοδικού «Η Φύση». Τα τελευταία είκοσι χρόνια ο Γεώργιος Σφήκας έχει λάβει μέρος στην έρευνα φυσικών περιοχών, έχει διδάξει σε δεκάδες σεμινάρια και έχει συμμετάσχει σε πολλά συνέδρια με θέμα πάντα την ελληνική φύση. Για το έργο του έχει βραβευθεί από την Ακαδημία Αθηνών. Έχει πλούσιο συγγραφικό έργο από το οποίο ξεχωρίζουμε τρία βιβλία που έχουν εκδοθεί πρόσφατα και παρουσιάζονται εδώ.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΒΑΘΗΣ

(1910-2008)

ΤΟΥ Σ. ΒΕΜΜΟΥ

ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗ

ΤΜ. ΦΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, Γ.Π.Α.

Ο Μανώλης Βάθης γεννήθηκε το 1910 στα Κριτσαλιά της Σμύρνης, όπου και έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του. Τα δυσάρεστα γεγονότα του 1922 τον ανάγκασαν να έλθει με τη μητέρα του και τα δυο του αδελφία στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκε στο Βόλο, όπου τελείωσε το Γυμνάσιο. Είχε μάλιστα την ατυχία να χάσει τον πατέρα του στον πόλεμο του 22.

Το 1931 εισήχθη στην Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή Αθηνών και αποφοίτησε το 1936. Από φοιτητής όμως έδειξε το μεγάλο ταλέντο του στο σχεδιασμό και τη ζωγραφική, τα οποία δεν έμειναν απαρατήρητα. Ο καθηγητής της Δενδροκομίας Αναγνωστόπουλος τον επέλεξε για Επιστημονικό Βοηθό του και με ενέργειές του κατάφερε να τον αποσπάσει από υπηρεσία του Δημοσίου (στην οποία είχε αρχικά διοριστεί το 1936) και να διοριστεί τελικά και οριστικά το 1945 Βοηθός στο Εργαστήριο Δενδροκομίας.

Από το 1945 μέχρι το 1955 συνεργάστηκε με τον αείμνηστο Καθηγητή Αναγνωστόπουλο. Τα χρόνια αυτά τα αξιοποίησε δημιουργικά, αφού πέρα από το εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο που προσέφερε, φιλοτέχνησε το μεγαλύτερο μέρος του εκπαιδευτικού υλικού που κοσμεί ακόμη και σήμερα το Εργαστήριο Δενδροκομίας. Από το 1955 μέχρι το 1957 συνεργάστηκε στο ίδιο εργαστήριο με τον αείμνηστο καθηγητή Βάσο Κριμπά, μετέπειτα Πρύτανη της Σχολής. Από το 1957 έως το 1972 που συνταξιοδοτήθηκε, συνεργάστηκε με τον αείμνηστο καθηγητή Φ. Χρυσοχέρη, μετέπειτα Πρύτανη της Σχολής.

Τελειόφοιτοι της ειδικότητας δενδροκομίας του ακαδημαϊκού έτους 1969-1970 στην κεντρική είσοδο της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής Αθηνών (Α.Γ.Σ.Α.). Διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά οι εκπαιδευτές: Χρυσ. Πανέτσος, Θαή. Μουλούλης, Εμμ. Βάθης και Φρ. Χρυσοχέρης.

Μου είναι πολύ δύσκολο αυτή τη στιγμή να περιγράψω το συνολικό έργο του Μανώλη Βάθη. Ενδεικτικά όμως αναφέρω τα πιο σημαντικά του έργα:

Πρώτα-πρώτα το ανεκτίμητο εποπτικό αλλά και καλλιτεχνικό έργο που σώζεται ακέραιο μέχρι σήμερα στο χώρο του Εργαστηρίου Δενδροκομίας, το οποίο αποτελείται από 162 πίνακες φιλοτεχνημένους με ιδιαίτερη ευαισθησία και λεπτομέρεια. Τα θέματα των πινάκων είναι ποικίλα, όπως 31 πίνακες με ποικιλίες ελιάς, 28 πίνακες εσπεριδοειδών, 30 πίνακες μηλοειδών, 26 πίνακες εντομολογικών προσβολών, 34 πίνακες με άλλα φυτά κ.λπ. Επίσης, το Εργαστήριο Δενδροκομίας κοσμούν τρεις θαυμάσιες συλλογές γύψινων προπλασμάτων - ομοιωμάτων ποικιλιών (εσπεριδοειδών, μηλοειδών και πυρνοκάρπων). Είναι τόσο φυσικά που ακόμη και σήμερα οι φοιτητές αναρωτούνται αν είναι ομοιώματα ή όχι.

Δεύτερο, την ανεπανάληπτη δημιουργία ζωγραφικών αποτυπώσεων διαφόρων φυτικών ειδών (θάμνων, δενδρωδών, ανθοκομικών, ποωδών και άλλων) που φυλάσσονται στην οικεία του. Μία πρόσφατη καταμέτρηση από μέλη του Πανεπιστημίου μας ανεβάζει το σύνολο των έργων του στον εκπληκτικό αριθμό των 2.254.

Τρίτο, τη μεγάλη συμβολή του στο έργο της ανάπλασης του χώρου γύρω από την Ακρόπολη το 1955, σε συνεργασία με την Αμερικανική Αρχαιολογική Σχολή και τον διάσημο Αμερικανό επιστήμονα Ralf Crisword, υπεύθυνο Αρχιτεκτονικής Τοπίου.

Το έργο αυτό αναφέρεται σαν δημιουργία του Πάρκου της Αρχαίας Αγοράς Αθηνών. Για το έργο αυτό με την επιμέλεια του θανόντος επιλέχθηκαν από διάφορα μέρη της Αττικής και της Ελλάδος 238 φυτικά είδη (43 είδη δένδρων, 73 θάμνων, 58 ετήσιων φυτών, 25 αναρριχώμενων, χλοοτάπητας και άλλα) τα οποία και φυτεύθηκαν στον χώρο αυτό. Τα είδη αυτά ζωγραφίστηκαν με ιδιαίτερη λεπτότητα έγχρωμα από τον Βάθη και το 2001 εκδόθηκαν από το Γ.Π.Α. σε ένα πολύ ωραίο λεύκωμα με την ευγενική χορηγία της Εμπορικής Τράπεζας.

Η κ. Νίκη Γουλιανδρή στο πρόλογο της έκδοσης αυτής γράφει: «Η ζωγραφική του με γοήτευσε. Εκφράζει τη γνώση του βοτανολόγου και την αγάπη του Έλληνα για το βοτανικό πλούτο της χώρας μας. Εντυπωσιάζει η αμεσότητα της εικόνας, η αλήθεια και η ζωντάνια τους.

Εκφράζει πάνω απ' όλα το χρέος του δασκάλου να μεταδώσει τη δική του γνώση και αγάπη στους μαθητές του. Η έκδοση αυτή είναι μια μοναδική προσφορά ζωής στη φύση».

Η κ. Αθηνά Σχινά (κριτικός και ιστορικός τέχνης) τονίζει: «Πρόθεση του Καλλιτέχνη ήταν η επιστημονική προσέγγιση, η προσεκτική επιλογή και η ευλαβική περισυλλογή των φυτών απ' όλη την Ελλάδα. Οι τόνοι των χρωμάτων και οι αντιπαραθέσεις τους αναδεικνύουν τη βαθύτερη αρμονική ισορροπία της φύσης που για τον Εμμανουήλ Βάθη υπήρξε το μεγάλο σχολείο της τέχνης».

Για το μεγάλο και λαμπρό έργο του ο

Εμμ. Βάθης τιμήθηκε από το Γ.Π.Α. με την ανακήρυξή του σε Επίτιμο Διδάκτορα των Γεωπονικών Επιστημών το 1991. Επίσης, το 2000 σε ένδειξη τιμής για την προσφορά του στο Εργαστήριο Δενδροκομίας, η αίθουσα διδασκαλίας του Εργαστηρίου, δηλαδή ο χώρος που δίδαξε και φιλοτέχνησε τα έργα του, ονομάστηκε «Αίθουσα Εμμανουήλ Βάθη» ενώ αναρτήθηκε και η φωτογραφία του πάνω από τον πίνακα διδασκαλίας.

Πώς να ξεχάσει κανείς τις τελευταίες επισκέψεις του στο Εργαστήριό μας, όπου ζητούσε λεπτομέρειες για την τύχη του Α και Β δένδρου που είχε φυτευθεί επί των ημερών σου στο Δενδροκομείο, αλλά και τις πολύτιμες συζητήσεις και συμβουλές του. Μας έλεγε ότι δύο πράγματα αγάπησε περισσότερο στη ζωή του, τα ταξίδια και τη ζωγραφική και πως όταν φύτευε ένα φυτό έκανε και το σχέδιό του. Ακούραστος και ανεξάντλητος ταξίδευε και φιλοτεχνούσε μέχρι τις τελευταίες μέρες της ζωή του, με πολύ κέφι και μεγάλο πάθος.

Με το διδακτικό και ερευνητικό έργο του, με τη δημιουργική και καλλιτεχνική του δράση, την ευγενική παρουσία και το ήθος του, τίμησε το Πανεπιστήμιό μας αλλά και τον γεωπονικό κόσμο γενικότερα. Σαν ελάχιστο φόρο τιμής υποσχόμαστε ότι θα ποτίζουμε και θα φροντίζουμε τα πολλαπλά φυτά που με τόσο κόπο και επιμέλεια φύτεψε. Επίσης θα προστατεύσουμε και θα αναδείξουμε το πλούσιο επιστημονικό και καλλιτεχνικό έργο που μας κληροδοτήσε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΛΙΑΝΗΣ

(1932-2008)

ΤΟΥ Σ. ΚΥΡΙΤΣΗ

ΟΜΟΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΤΟΥ Γ.Π.Α.

Παιδί φτωχής αγροτικής οικογένειας, γεννημένος το 1932 στο Άστρος, ο Ντίνος έμαθε να μάχεται, καθώς υπήρξε από μικρός βιοπαλαιστής και στυλοβάτης των τεσσάρων αδελφιών του. Πρώτευσε στο Γυμνάσιο, σπούδασε στην Α.Γ.Σ.Α. και υπηρέτησε γεωπόνος ΑΤΕ στα Τρόπαια Αρκαδίας. Υπότροφος ΙΚΥ σπούδασε στο φημισμένο Πανεπιστήμιο CORNELL, απ' όπου έλαβε το PhD.

Δίδαξε ακούραστα για 30 χρόνια, στο Εργαστήριο Γεωργίας, Βελτίωση Φυτών, Γ. Πειραματισμό και Γεωργία, και συνέγραψε αξιόλογα Εγχειρίδια και Βιβλία απαραίτητα στον γεωπονικό κόσμο.

Από το 1988 διετέλεσε παράλληλα βασικός ερευνητής Βιομάζας στο ΚΑΠΕ, όπου διεκδίκησε και επέτυχε πλήθος ερευνητικών έργων, διακρινόμενος σε Πανευρωπαϊκό Επίπεδο για γνώσεις και αποτελεσματικότητα, αποσπώντας το σεβασμό των συνερευνητών του. Δημοσίευσε δε πολλές σχετικές εργασίες

Υπήρξε φιλογερός και πείσμων διεκδικητής των ευγενών του στόχων, ενώ το γεγονός ότι προερχόταν από αγροτική οικογένεια, υπηρέτησε Γεωπόνος στην ύπαιθρο και έκανε λαμπρές σπουδές, τον κατέστησαν άριστο ερευνητή και δάσκαλο, με βαθιές γνώσεις στη γεωργία, αλληλά και αγάπη προς τον αγρότη και τον φοιτητή.

Πέθανε στις 30 Οκτωβρίου 2008 και πέρα από την ανάμνηση υψηλού ηθους και επιστημονικής πληρότητας, καθώς και την αμέριστη εκτίμηση των φίλων του, άφησε πίσω του την αύρα της ανεξάντλητης στοργής και αγάπης στην οικογένειά του.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (1944-2008)

ΤΟΥ Λ. ΛΟΥΛΟΥΔΗ
ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗ
ΤΜ. ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, Γ.Π.Α.

Ο συνάδελφος Λευτέρης Παπαγιαννάκης, έφυγε από τη ζωή στις 17 Δεκεμβρίου του απεθθόντος έτους, μετά από σύντομη πάλη με ανίατη νόσο.

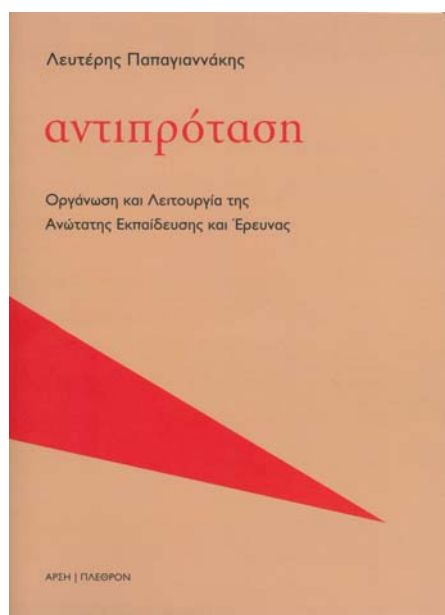
Ο Λευτέρης γεννήθηκε το 1944 στην Καθαμάτα, καταγόταν από την Κίσαμο Χανίων και σπούδασε χημικός στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Μετά τις σπουδές του στη Γαλλία, σε θέματα ενεργειακής και βιομηχανικής οικονομίας, εργάστηκε στον ιδιωτικό τομέα και το 1987 εξελέγη καθηγητής στη Σχολή Χημικών Μηχανικών του Μετσόβειου Πολυτεχνείου. Εκεί εργάστηκε επί εικοσαετία και διηύθυνε το Εργαστήριο Βιομηχανικής και Ενεργειακής Οικονομίας. Την τριετία 1997-2000 διετέλεσε Αντιπρόεδρος Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης.

Ένας από τους πρώτους που ανέδειξαν τη σημασία των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, ο Λευτέρης, ήδη από το 1992, υπήρξε πρωτοπόρος στη μελέτη, τον σχεδιασμό, την ανάπτυξη και την προώθηση τους, συμβάλλοντας καθοριστικά στη διαμόρφωση της 1ης Εθνικής Έκθεσης για το Κλίμα. Δημοσίευσε, μόνος ή με συνεργάτες, περί τις 200 εργασίες σε επιστημονικά περιοδικά, συλλογικούς τόμους και πρακτικά συνεδρίων. Από τις μονογραφίες του ξεχωρίζουν, για την πρωτοτυπία και τη διεπιστημονική τους πληρότητα εκείνες για την οικονομική ιστορία των ελληνικών σιδηροδρόμων (1880-1910), την κατάσταση της ελληνικής βιομηχανίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την ανάπτυξη της Θράκης.

Από τα μαθητικά του χρόνια ο Λευτέρης Παπαγιαννάκης υπήρξε μέλος της νεολαίας

ΕΔΑ και το 1964 εξελέγη μέλος του Κ.Σ. της Ε.Φ.Ε.Ε. Το 1969, το δικτατορικό καθεστώς του απαγόρευσε την έξοδο από τη χώρα αν και ήταν υπότροφος της Γαλλικής κυβέρνησης. Μετά το 1974 δραστηριοποιήθηκε στον χώρο της Ανανεωτικής Αριστεράς και την τελευταία 20ετία διετέλεσε μέλος της Ελληνικής Αριστεράς και του Συνασπισμού, με βαρύνοντα λόγο σε αναπτυξιακά, ενεργειακά και εκπαιδευτικά θέματα. Ειδικότερα στους αγώνες για τον εκσυγχρονισμό και τη μεταρρύθμιση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου η παρουσία του Λευτέρη ήταν συνεχής και δημιουργική. Ως μέλος του ομίλου προβληματισμού «Η Αριστερά Σήμερα» και συνιδρυτής της Πρωτοβουλίας για την αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου, πρωταγωνίστησε την περασμένη τριετία, στον διάλογο για τη διαμόρφωση ενός νέου θεσμικού πλαισίου για τα ελληνικά πανεπιστήμια. Μάλιστα, κατέθεσε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο νόμου το οποίο αποτέλεσε κείμενο-αναφοράς της συγκεκριμένης περιόδου. Οι φίλοι και συνεργάτες του εξέδωσαν πρόσφατα, σε ένα τόμο αφιερωμένο στη μνήμη του, όλες τις συναφείς δημοσιεύσεις του Λευτέρη με τίτλο: «Αντιπρόταση. Οργάνωση και Λειτουργία της Ανωτάτης Εκπαίδευσης και Έρευνας» (εκδ. Άρση/Πλήθρον).

Ο Λευτέρης Παπαγιαννάκης, πάντοτε ευγενής με ρωμαλέα και καθαρή σκέψη ήδη, μας λείπει. Ήταν ένας χαρακτηριστικός εκπρόσωπος, ενός μειονοτικού, πλέον ή ακόμη, κοινωνικού ρεύματος, της Αριστεράς του Συγκεκριμένου.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ, ΕΞΕΛΙΞΗ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΤΑ

Ernst Mayr

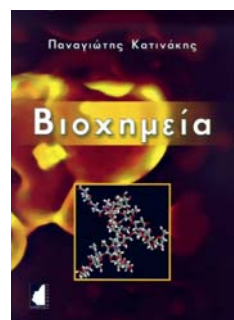
Μετάφραση: Σ. Σφενδουράκης
εκδ. ΜΙΕΤ, 2008 σ. 1017

Από τους επιστήμονες του 20ου αιώνα, μόνο ο Έρνστ Μάϋρ θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί με τόσο έγκυρο τρόπο την εξέλιξη των ιδεών στη βιολογία. Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ, έργο επικών διαστάσεων που ο συγγραφέας το ετοίμαζε επί δέκα χρόνια, εντάσσει δυναμικά και αδιαμφισβήτητα τις επιστήμες της ζωής στην ιστορία του δυτικού πολιτισμού. Ο Μάϋρ ανασυνθέτει την πορεία των εξελίξεων στη βιολογία, από τις πρώτες απόπειρες να ταξινομηθεί η ποικιλότητα της ζωής, μέχρι τις σύγχρονες έρευνες πάνω στη γενετική της μεταβίβασης και τους μηχανισμούς της. Εστιάζει στα επιστημονικά προβλήματα, εξετάζοντας τις έννοιες και τις αντιλήψεις που διευκόλυναν ή δυσχέραναν την επίλυση τους και αναδεικνύοντας στην εκάστοτε περίπτωση τα πρόσωπα που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο, θετικό ή αρνητικό.

Ο ΕΡΝΣΤ ΜΑΪΡ (1904-2005) γεννήθηκε στη Γερμανία. Σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο του Γκράιφσβαλτ και Ορνιθολογία στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου, από το οποίο έλαβε το διδακτορικό του δίπλωμα το 1926. Το 1931 μετανάστευσε στις ΗΠΑ, όπου αρχικά εργάστηκε ως επιμελητής των ορνιθολογικών συλλογών του Αμερικανικού Μουσείου Φυσικής Ιστορίας στη Νέα Υόρκη. Κατείχε ως Καθηγητής Ζωολογίας την έδρα Alexander Agassiz στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ από το 1953 έως το 1975. Επίσης το διάστημα 1961-1970 διετέλεσε Διευθυντής του Μουσείου Συγκριτικής Ζωολογίας του ίδιου Πανεπι-

στημίου. Υπήρξε ένας από τους αρχιτέκτονες της εξελικτικής σύνθεσης και τιμήθηκε με πολλά και σημαντικά διεθνή βραβεία και άλλες διακρίσεις, ενώ πλούσιο είναι και το συγγραφικό του έργο.

ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ

Παναγιώτης Κατινάκης

εκδ. Εμβρυο, 2004 σ. 552

Η επιστήμη της Βιοχημείας ασχολείται με τη μελέτη σε μοριακό επίπεδο, της δομής, οργάνωσης και λειτουργίας των οργανισμών. Η ύλη του βιβλίου διαχωρίζεται σε τρεις βασικές περιοχές μελέτης. Η πρώτη αφορά την κατανόηση της δομής των βιομορίων που απαντώνται στους οργανισμούς. Η δεύτερη ασχολείται με τη μελέτη του συνόλου των χημικών αντιδράσεων που πραγματοποιούνται στα κύτταρα των οργανισμών και η τρίτη, έχει σαν αντικείμενο τη μελέτη της δομής και οργάνωσης των μορίων καθώς και των διεργασιών που μετέχουν στην αποθήκευση και μεταβίβαση των βιολογικών πληροφοριών. Το εκπαιδευτικό υλικό αυτού του βιβλίου χωρίζεται σε τρία μέρη: Στο πρώτο μέρος εξετάζεται η χημική σύσταση, η δομή και ο βιολογικός ρόλος των τεσσάρων κύριων κατηγοριών βιολογικών μακρομορίων και των δομικών τους μονάδων. Στο δεύτερο εξετάζονται οι ιδιότητες και οι μηχανισμοί ρύθμισης των ενζύμων. Στο τρίτο μέρος εξετάζονται οι ομοιότητες και οι διαφορές των διαδικασιών του ενδιάμεσου μεταβολισμού στα φυτά, τα ζώα και τα βακτήρια.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΑ ΤΟΜΟΣ Ι

Θεοδοσία Ανθοπούλου

εκδ. Gutenberg, 2007 σ. 292
εκδ. Εμβρυο, 2004 σ. 552

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΑ ΤΟΜΟΣ ΙΙ

Νίκος Καμπέρης

εκδ. Gutenberg, 2007 σ. 225

Οι παραπάνω δύο τόμοι αποτελούν το εκδοτικό αποτέλεσμα του ερευνητικού προγράμματος: ΦΥΛΟ-ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΙΙ, το οποίο εκπονήθηκε από το Κέντρο Κοινωνικής Μορφολογίας και Κοινωνικής Πολιτικής (ΚΕΚΜΟΚΟΠ) του Τμήματος Κοινωνικής Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου. Στον πρώτο τόμο διερευνάται η επιχειρηματικότητα των γυναικών μέσα σ' ένα τρίπτυχο ανάλυσης που αφορά στην αγροτική αναδιάρθρωση και πολυλειτουργικότητα του αγροτικού χώρου, στην ποιοτική στροφή της κατανάλωσης και στη νέα ζήτηση για τοπικά παραδοσιακά τρόφιμα. Στο δεύτερο τόμο εξετάζονται οι αντιλήψεις, οι αναπαραστάσεις και οι πρακτικές που περιέχονται στο κοινωνικό οδοιπορικό των γυναικών-επιχειρηματιών, δηλαδή στο πέρασμα από την οικογένεια προέλευσης στην οικογένεια προορισμού και στη δημιουργία της επιχείρησης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

επιμέλεια
Κ. Κριμπάς
Λ. Λουλούδης

Στις ποικίλες και κρίσιμες πτυχές του αγροτικού προβλήματος διαχρονικά, αλλά και των εξελίξεων στον αγροτικό τομέα που καθορίστηκαν από την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από τις συνθήκες του ανταγωνισμού που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης του εμπορίου τις τελευταίες δεκαετίες, εστιάζει η παρούσα έκδοση που περιλαμβάνει τις εισηγήσεις του διημέρου που οργάνωσε εκ μέρους της Ακαδημίας Αθηνών ο ακαδημαϊκός Κώστας Κριμπάς με τη συμμετοχή Καθηγητών του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών και ειδικών στελεχών και εμπειρογνομώνων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Οι εργασίες που περιλαμβάνονται στον εκδοθέντα τόμο καλύπτουν τέσσερις μείζονες χώρους που είναι: η ελληνική αγροτική οικονομία σε σχέση με την παγκοσμιοποίηση, ο νέος ορισμός της «αγροτικότητας» σε σχέση με την απασχόληση, τις κοινωνικές ανισότητες και τις νέες μορφές συλλογικής οργάνωσης, η προστασία του περιβάλλοντος και η συμβολή των νέων τεχνολογιών στην αναδιάρθρωση των αγροτικών συστημάτων.

Τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας του Γ.Π.Α. που έχουν εκδόσει κάποιο βιβλίο ή σύγγραμμα το τελευταίο έτος και επιθυμούν να συμπεριληφθεί το έργο τους στη Βιβλιοπαρουσίαση, παρακαλούνται να στείλουν ένα αντίτυπο στη διεύθυνση του περιοδικού.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΟΜΕΝΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΘΝΟ

επιμέλεια
Νίκος Μαρτίνος

έκδοση του Γεωπονικού
Πανεπιστημίου Αθηνών και του
Δήμου Κύθνου
εκδόσεις Αρμός, Αθήνα 2008
σ. 254

Μια εμπειριστατωμένη και συνθετική ματιά στις αγροτικές δομές, στα παραγωγικά συστήματα και στις διαγραφόμενες προοπτικές που συναρτώνται άμεσα με τα γενικότερα αναπτυξιακά ζητήματα της νησιωτικής Ελλάδας και ειδικότερα της νήσου Κύθνου, ιδιαίτερης πατρίδας του Καθηγητή Νίκου Μαρτίνου, μας προσφέρει η εξαιρετικά επιμελημένη αυτή έκδοση, καρπός της ημερίδας που πραγματοποιήθηκε στην Δρυοπίδα της Κύθνου τον Αύγουστο του 2007. Η εύθραυστη ταυτότητα του νησιωτικού χώρου, αποτέλεσμα της ιδιαίτερης και ιδιόμορφης εξέλιξής του μέσα στο χρόνο, «απειλείται σήμερα με ανεπανόρθωτη καταστροφή», ως αποτέλεσμα του αναπτυξιακού μοντέλου, κοινό στα περισσότερα νησιά, που οδηγεί στην εξάντληση των φυσικών πόρων, στην αλλοίωση του νησιωτικού τοπίου και στην υποβάθμιση του περιβάλλοντος, στην άναρχη δόμηση κ.λπ. Η ημερίδα και κατά συνέπεια και ο εκδοθείς τόμος, επιχειρούν να αναδείξουν τις αρνητικές επιπτώσεις της στρέβλωσης που δημιουργεί το μοντέλο ανάπτυξης που επιλέχτηκε, αλλά και να υποδείξουν μια εναλλακτική πρόταση που να ανταποκρίνεται ταυτόχρονα στις ανάγκες μιας βιώσιμης ανάπτυξης και προστασίας της διαχρονικής αξίας του νησιωτικού τοπίου.

ΑΓΡΟΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΧΩΡΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

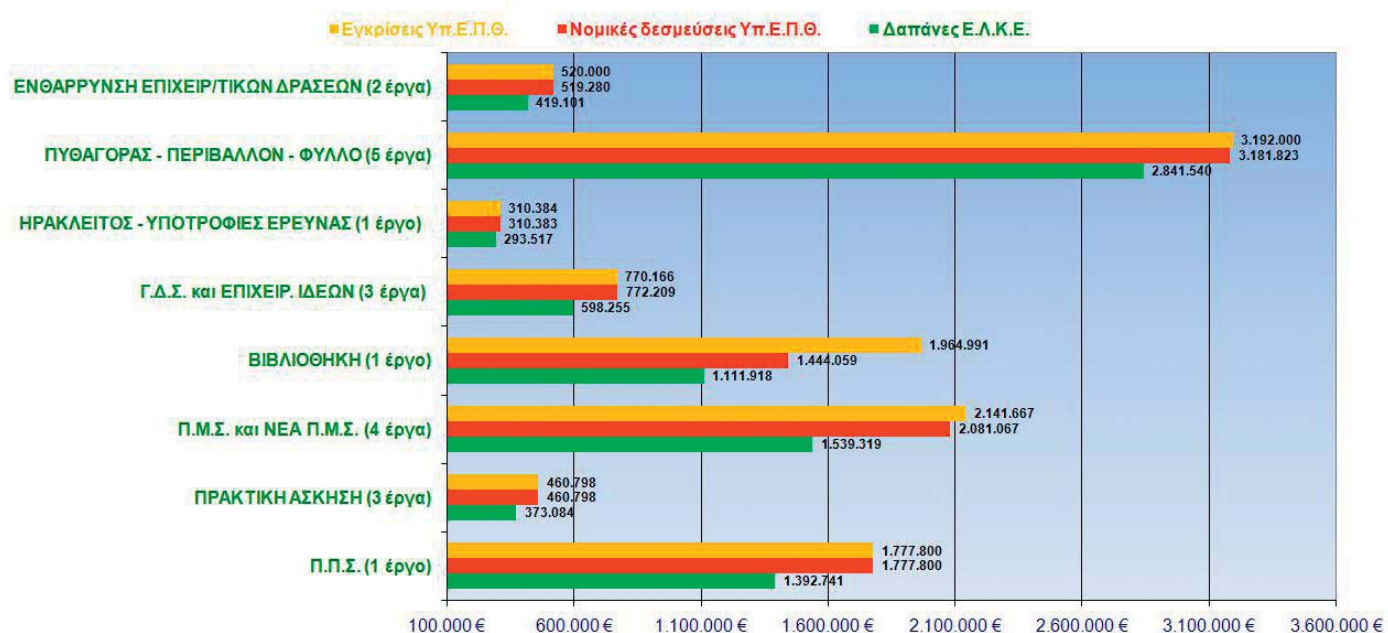
επιμέλεια
Έ. Ζακοπούλου
Χ. Κασίμης
Λ. Λουλούδης

εκδ. Πλέθρον, Αθήνα 2008
σ. 246

Με αφορμή το διεθνές συνέδριο αφιερωμένο στη μνήμη του διακεκριμένου ερευνητή κοινωνιολόγου Στάθη Δαμιανάκου, που πραγματοποιήθηκε το 2005 στο Γ.Π.Α., κυκλοφόρησε ο παραπάνω τόμος. Ο τόμος περιλαμβάνει ουσιαστικά μια επιλογή κειμένων ελληνικών και γάλλων συνεργατών, φίλων και μαθητών του, που αναφέρονται στη ζωή και το έργο του ακαταπόντου μελετητή της ελληνικής υπαίθρου και συμβάλλουν στην συνέχιση και τόνωση του διαλόγου πάνω στα πλούσια, πολυδιάστατα και συχνά προκλητικά πορίσματά του. Όπως αναφέρεται και στον πρόλογο των επιμελητών, η κατανόηση του αγροτικού κόσμου, και ειδικότερα της διαλεκτικής της αντίστασης και ενσωμάτωσής του στην αστική νεοελληνική κοινωνία της μεταπολεμικής περιόδου, αποτέλεσε τη βασική κατεύθυνση των ερευνών του Σ. Δαμιανάκου. Προηγήθηκε, το 2007, η έκδοση ενός ακόμη τόμου που παρουσίασαμε αναλυτικά από τις στήλες του ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΥ, που εστίαζε στη δεύτερη κύρια ερευνητική κατεύθυνση του έργου του, τη μελέτη του λαϊκού πολιτισμού.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΕΡΓΩΝ Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. II (2000-2008) ΣΤΟ ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Πηγή: Αποτελέσματα αναζήτησης και διαχείρισης έργων, Ο.Π.Σ. - Υ.Π.Ε.Π.Θ. / Γ. Καληπουζάνης
Υπεύθυνος Δ/σης Βιβλιοθήκης και Κέντρου Πληροφόρησης Γ.Π.Α.

Στο παραπάνω διάγραμμα παρουσιάζεται η κατάταξη και ομαδοποίηση έργων, που αφορούν σε είκοσι (20) προγράμματα του τελικού δικαιούχου Γ.Π.Α., για το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης 2000 - 2008 (Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. II) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (Ε.Κ.Τ.) / ΓΠ Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης (Κ.Π.Σ.).

Όπως παρατηρούμε, με βάση τα επίσημα στοιχεία του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος (Ο.Π.Σ.) του Υπ.Ε.Π.Θ. (15/2/2008), τεκμηριώνουν την οικονομική διαχείριση των έργων, ως εξής: α) τις εγκρίσεις που αφορούν τον προγραμματισμό και την υλοποίηση των έργων, β) τις νομικές δεσμεύσεις (τροποποιήσεις φυσικών και οικονομικών στοιχείων - τεχνικά δελτία έργων) και τις εισηγήσεις της

Επιτροπής Παρακολούθησης έργων Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. / Γ.Π.Α. και της Συγκλήτου, και γ) τις δηλώσεις δαπανών για κάθε έργο που διαχειρίζεται ο τελικός δικαιούχος του Ε.Λ.Κ.Ε. / Γ.Π.Α.

Ας σημειωθεί ότι, στο παρόν διάγραμμα, δεν περιλαμβάνονται οι πόροι που αφορούν τις υποδομές και τους εξοπλισμούς του Γ.Π.Α. (Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης / Ε.Τ.Π.Α.).

ΝΕΑ του Πανεπιστημίου

✿ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών» ιδρύθηκε το 2002. Στόχοι του Συλλόγου είναι η δημιουργία, η ενδυνάμωση δεσμών επαφής και αλληλεγγύης μεταξύ των αποφοίτων του Γ.Π.Α., η διατήρηση με κάθε δυνατό μέσο διαύλων συνεχούς επικοινωνίας μεταξύ των αποφοίτων του Γ.Π.Α. προς όφελος των ιδίων και του Πανεπιστημίου, η συντονισμένη και αποτελεσματική αντιμετώπιση προβλημάτων της γεωπονικής επιστήμης και του γεωπονικού κλάδου γενικότερα, καθώς και η προώθηση των νέων αποφοίτων σε θέσεις εργασίας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ιερά Οδός 75 Αθήνα 118 55 τηλ.: 210 529 4883-4 fax: 210 529 4884 e-mail: career@aua.gr

Στις 29 Νοεμβρίου 2008 έγιναν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη των οργάνων Διοίκησης του Συλλόγου. Η σύνθεση του νέου Δ.Σ. του Συλλόγου, είναι η ακόλουθη: Πρόεδρος: Χρονόπουλος Ιωάννης, Αντιπρόεδρος: Πανούτσος Δημήτριος, Γεν. Γραμματέας: Κούρτη Άννα, Ταμίας: Σπαντιδάκης Ιωάννης, Μέλος: Καρακαλιπάκη Χριστίνα.

✿ ΣΤΙΣ 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009, ΣΤΗΝ Αίθουσα Τελετών του Γ.Π.Α. πραγματοποιήθηκε η αναγόρευση σε επίτιμο διδάκτορα του Τμήματος Επιστήμης Ζωικής Παραγωγής και Υδατοκαλλιέργειών του Βέλγου

Καθηγητή Βιολογίας Patrick Sorgeloos. Η παρουσίαση του έργου του τιμωμένου έγινε από τον Πρόεδρο του εν λόγω Τμήματος Καθηγητή Σωφρόνιο Παπουτσόγλου.

✿ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2009, πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα Τελετών του Γ.Π.Α. η βράβευση των μελών του διδακτικού, ειδικού τεχνικού εργαστηριακού και διοικητικού προσωπικού, που αποχώρησαν το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008. Μετά την ολοκλήρωση της εκδήλωσης αυτής στο ισόγειο του Κεντρικού Κτιρίου Διοίκησης, έγινε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας των μελών της Πανεπιστημιακής Κοινότητας του Γ.Π.Α. για το έτος 2009. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν οι Πρωτανικές Αρχές, οι Πρόεδροι των Τμημάτων, πολλὰ μέλη Δ.Ε.Π., οι Προϊστάμενοι των Υπηρεσιών του Ιδρύματος και οι υπάλληλοι του Γ.Π.Α.

✿ ΣΤΙΣ 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2009, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ στην Αίθουσα Πολλαπλών Χρήσεων του Γ.Π.Α., ο συλλογικός τόμος «Αναπτυξιακά Προβλήματα και Διαγραφόμενες Προοπτικές στην Κύθνο» τον οποίο επιμελήθηκε ο Πρόεδρος του Τμήματος Αγροτικής Οικονομίας και Ανάπτυξης, Καθηγητής Νίκος Μαρτίνος. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν οι Πρωτανικές Αρχές του Ιδρύματος, οι Δημοτικές Αρχές του νησιού, μέλη της Πανεπιστημιακής Κοινότητας του Γ.Π.Α. και πολλοί προσκεκλημένοι.

✿ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ, ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, φιλοξένησε τον κ. Ruard Wallis de Vries, στέλεχος της Γενικής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης και Πολιτισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και

αντιπροσωπεία του ΙΚΥ. Στο πλαίσιο επίσκεψης εποπτείας που πραγματοποιήθηκε στην Ελληνική Εθνική Μονάδα Συντονισμού LLP/Erasmus - ΙΚΥ, ο κ. de Vries εξέφρασε την επιθυμία του να επισκεφτεί ένα Ελληνικό Ίδρυμα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Το Πανεπιστήμιό μας υπεδείχθη από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ως εκείνο που θα μπορούσε να εκπροσωπήσει επάξια τη χώρα μας και να ανταποκριθεί στις ανάγκες μιας τέτοιας επίσκεψης. Ο κ. de Vries, είχε καταρχήν συνομιλίες με τις πρωτανικές αρχές του Ιδρύματος, κατά την διάρκεια της οποίας συζητήθηκαν η υλοποίηση του Ευρωπαϊκού Προγράμματος ERASMUS και γενικότερα θεμάτων που άπτονται της διαδικασίας της Bologna. Ακολούθησαν επαφές με εισερχόμενους και εξερχόμενους φοιτητές και καθηγητές ERASMUS.

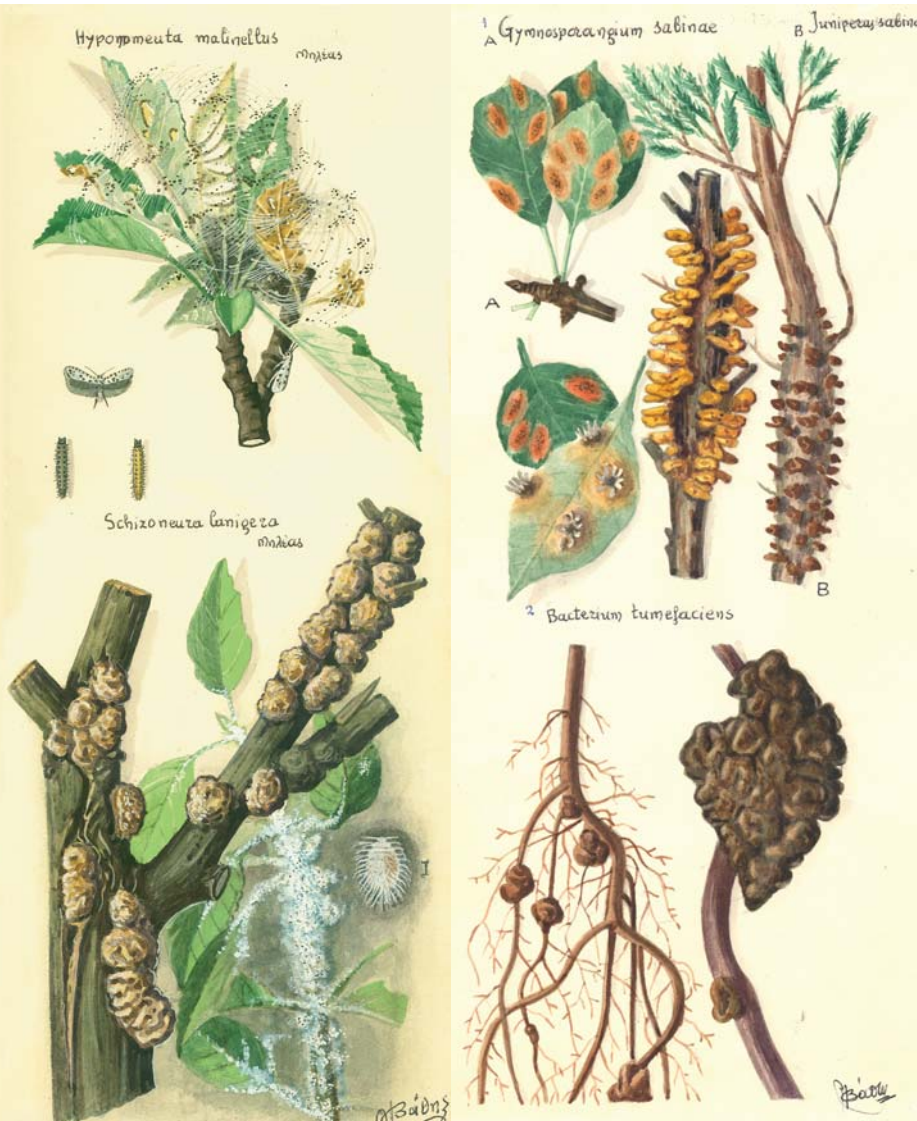
✿ ΣΤΙΣ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2009, ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ στην Αίθουσα Πολλαπλών Χρήσεων του Γ.Π.Α., εκδήλωση για την παγκόσμια ημέρα του νερού. Την εκδήλωση διοργάνωσαν εκ μέρους του Γ.Π.Α. ο Καθηγητής κ. Γ. Μιγκίρος και ο Καθηγητής κ. Γ. Στουρνάρας από την Ελληνική Επιτροπή Υδρογεωλογίας. Με εισηγήσεις τους παρουσίασαν σχετικά με την ημέρα θέματα οι Καθηγητές του Γ.Π.Α. κ.κ. Α. Καραμάνος και Κ. Κοσμάς.

✿ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2009, ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ στην Αίθουσα Τελετών του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, ο εορτασμός της Εθνικής Επετείου της 25ης Μαρτίου 1821. Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο φιλόλογος-εκπαιδευτικός κ. Σωκράτης Κουγέας, με θέμα «1828-2008: 180 χρόνια εθνικής παιδείας -τα πρώτα αιτήματα, οι σημερινές ανησυχίες».

Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΒΑΘΗ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ Γ.Π.Α.

Τον Φεβρουάριο του 2009 παραδόθηκε στο Μουσείο του Γ.Π.Α. η συλλογή των έργων του Εμμανουήλ Βάθη, ευγενική προσφορά της συζύγου του Φλώρας Βελόνια-Βάθη σύμφωνα με επιθυμία του θανόντος. Η συλλογή αυτή που αποτελεί έργο ζωής του Εμμ. Βάθη αποτελείται από 2.500 περίπου ζωγραφικά έργα και περιλαμβάνει ενότητες όπως: Δένδρα, Θάμνοι, Αναρριχώμενα, Βοηβώδη-Κονδυλώδη-Παχύφυτα, Ζωικοί και φυτικοί εχθροί των καλλιεργειών, Εποχιακά-Ποώδη-Ποηλυετή, Φυτά Ξένων Χωρών κ.λπ. Το έργο αυτό προτίθεται να εκτεθεί σε μια πτέρυγα του Γεωργικού Μουσείου του Γ.Π.Α η οποία και θα φέρει το όνομα του δημιουργού.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Στο εξής ο Τριπτόλεμος θα στοιχειοθετείται ψηφιακά και για τον λόγο αυτό, προκειμένου να διευκολύνεται ο τυπογραφικός σχεδιασμός και η στοιχειοθεσία, είναι σημαντικό για τους συγγραφείς να γνωρίζουν και να εφαρμόζουν τα εξής:

- Οι συνεργάτες του περιοδικού θα πρέπει να παραδίδουν στην Συντακτική Επιτροπή τις προς κρίση και δημοσίευση εργασίες τους τόσο σε ψηφιακή μορφή (έγγραφο του MS-WORD σε δισκέτα ή CD-ROM), όσο και σε αναλογική εκτύπωση σε χαρτί A4.
- Στην πρώτη σελίδα να σημειώνουν το τηλέφωνό τους (σταθερό και κινητό) και την ηλεκτρονική τους διεύθυνση.
- Αν το κείμενο συνοδεύεται από κάποιες εικόνες σε ψηφιακή μορφή αυτές θα πρέπει να είναι ενσωματωμένες στο κείμενο αλλά ταυτόχρονα να παραδίδονται ως ξεχωριστά αρχεία σε μορφή Tiff, τα οποία θα έχουν προκύψει από σάρωση σε κατάλληλη ανάλυση ανάλογα με το επιθυμητό μέγεθος εκτύπωσης. Οι εικόνες σε τόνους του γκρι πρέπει να σαρώνονται με ανάλυση 300 dpi και οι έγχρωμες με ανάλυση 800

dpi. Αν οι εικόνες προέρχονται από φωτογράφιση με ψηφιακή φωτογραφική μηχανή να παραδίδονται χωρίς επεξεργασία και σε συνοδευτικό σημείωμα να δηλώνονται οι διαστάσεις που θα έχουν όταν τυπωθούν. Επίσης τα ηλεκτρονικά αρχεία των εικόνων πρέπει απαραίτητα να συνοδεύονται από σύντομο επεξηγηματικό κείμενο (λεζάντα).

- Τέλος, εξαιτίας της νέας μορφής και του επανασχεδιασμού του περιοδικού, τα κείμενα θα πρέπει να κυμαίνονται από 500-1000 λέξεις.

